OHK - Muzikologija
Per
BILTEN
1994
78(497.12)(060.55)
54600000100,4 COBISS ©
UNIVERZA V LJUBLJANI - FF

ISSN 1318-167X

Slovensko muzikološko društvo

Slovenian Musicological Society

4

BILTEN

Urejuje dr. Katarina Bedina

Vsebina

Uvodna beseda 1

Tematski sklop o glasbeni vzgoji v splošnem izobraževalnem sistemu
(Kopiji dveh odposlanih pisem) 3

Drugi prispevki

Peter Bedjanič: Kongres Mednarodne zveze Richard Wagner v Benetkah .. 5

dr. Manica Špendal: Okrogla miza o glasbeni kulturi v Mariboru 7

Izkušnje mladih

Kajetan Zorn: Slovenski glasbeni dnevi 1994. Glasba v tehničnem svetu – Musica ex machina 11

Alenka Bagarič: Pogovor z dr. Primožem Kuretom 13

Leon Stefania: Pogovor z angleškim muzikologom dr. Naillom O'Loughlinom 19

Marjeta Gerkšič: Pogovor z Matjažem Barbom, asistentom na Oddelku za muzikologijo Filozofske fakultete v Ljubljani 22

Urša Šivic: O Tempusovem tečaju v Pragi 25

Društvena dejavnost

Suzana Vidas: Rezultati ankete Slovenskega muzikološkega društva ... 26

Obiski – Dogodki – Obvestila

Novosti s knjižnih polic

Na Oddelku za muzikologijo 33

V Glasbeni zbirki Narodne in univerzitetne knjižnice .....

Per

Filozofska fakulteta Oddelek za muzikologijo UNIVERZA V LJUBLJANI

Uvodna beseda

Mnogih prispevkov, ki smo jih načrtovali za četrto številko Biltena SMD, (še?) nismo dobili. Ker so jih avtorji obljubili, na nje še vedno računamo. Med take sodi tudi odgovor prof. Darine Bole, svetovalke za glasbeno vzgojo na Zavodu za šolstvo. Slovenski minister za šolstvo in šport, dr. Slavko Gaber, nam odgovora sicer ni obljubil, toda ko smo urgirali po pretečenem roku, smo iz njegovega kabineta izvedeli, da je naše pismo "prepustil v reševanje" svetovalcu za glasbeno vzgojo g. Franciju Okornu na Zavodu za šolstvo. Seveda smo se obrnili še nanj ter zvedeli, da bo sklical Svet za glasbeno izobraževanje pri Ministrstvu za šolstvo. Ta naj bi oblikoval (kdaj? – s kolikšno zamudo?) "stališče Ministrstva za šolstvo", četudi smo želeli odgovor prvega od odgovornih ljudi za sedanjo in bodočo šolsko politiko na Slovenskem na povsem določni (politični) vprašanji. Potem takem smo se odločili, da do tokrat objavimo v rubriki Biltena, ki je namenjena glasbeni vzgoji, kopiji teh pisem.

O mariborskem glasbenem življenju bolj poredko kaj beremo in slišimo. Zahvaljujemo se dr. Manici Špendal; za zdaj smo zadovoljni tudi s prispevkom, ki ga je napisala za okroglo mizo na mariborski TV. – Peter Bedjanič se je ljubeznivo odzval vabilu Biltena in napisal skoraj vse, kar je treba vedeti o delovanju Mednarodne zveze Richard Wagner. Medtem je bila v Cankarjevem domu ustanovljena tudi slovenska sekcija prijateljev Wagnerjeve glasbe. Številnim članom te sekcije in predsedniku, Petru Bedjaniču, želimo čim bolj izglajeno pot do vrednih Wagnerjevih uprizoritev!

Rubriko Izkušnje mladih so oblikovali študenti Oddelka za muzikologijo na simpozijsko tematiko letošnjih Slovenjih glasbenih dnevov, Urša Šivic pa je dodala svoje vtise s Tempusovega tečaja v Pragi.

Suzana Vidas, absolventka na Oddelku za muzikologijo, je zbrala in deloma komentirala odgovore na anketo, ki jo je naše društvo razposlalo vsem članom. S tem smo v Biltenu odprli novo temo, želimo pa čim več reakcij na njo.

Morda so bile letošnje vroče počitnice vzrok za to, da nismo prejeli nobenega prispevka za rubriko Obiski-Dogodki-Obvestila. Čakamo torej tudi na obvestila, ki se zdijo že zastarela – in seveda na tekoče novosti.

Urednica

Tematski sklop o glasbeni vzgoji v splošnem izobraževalnem sistemu

Kopiji dveh odposlanih pisem; uredništvo Biltena še ni prejelo odgovora na njiju:

V Ljubljani, 16.9.1994

Spoštovana prof. Darinka Bole,

Slovensko muzikološko društvo je začelo v svojem glasilu razpravljati o temeljnem vprašanju naše glasbene kulture, to je o glasbeni vzgoji v splošnem izobraževalnem sistemu, saj z njo niso zadovoljni ne glasbeni pedagogi ne širša javnost. Razpravo smo osredotočili na sodobno stanje in problematiko glasbene vzgoje. Prosili smo tri strokovno kompetentne osebnosti, naj prispevajo svoje videnje problema. Njihovi prispevki so bili objavljeni v 3. št. Biltena SMD, uredništvo pa jih je želelo imeti kot izhodišče za nadaljnje razpravljanje. Na Vas se obračamo s prošnjo, da prispevate za naš Bilten komentar z vidika Vaše cenjene ustanove na vsako od gornjih iztočnic. Seveda želimo, da dodate morebitne probleme, ki so bili doslej prezrti in naznačite prizadevanje Vašega zavoda za bolj učinkovito glasbeno vzgojo v splošnem šolstvu.

Drugo, kar nas urgentno zanima, je propadanje šolskega zborovskega petja, kakor so soglasno ugotovili člani žirij na regionalnih zborovskih srečanjih in tekmovanjih – ni pa njihov zaskrbljujoč klic doživel še nobenega odmeva (ne s strani prizadetih zborovodij ne s strani upravnih šolskih faktorjev).

Zavedamo se, da Vam z zaprošenim prispevkom jemljemo čas v obilici dela, vrhu tega še ob začetku novega šolskega leta, toda menimo, da so problemi nadvse pereči in jih ne želimo diskutirati mimo idej in načrtov Zavoda za šolstvo. Prosimo, da nam odgovorite do 15. oktobra 1994 na gornji naslov in se Vam za odgovor lepo zahvaljujemo.

S spoštovanjem,

urednica Biltena SMD
dr. Katarina Bedina

Spoštovani dr. Slavko Gaber, minister za šolstvo,

Slovensko muzikološko društvo je lani ob svoji ustanovitvi uvidelo, da so sodobni problemi slovenske glasbene kulture najtesneje povezani s slabim stanjem glasbene vzgoje v splošnem izobraževalnem sistemu. Razpravljanje o tem smo začeli v našem Biltenu, za izhodišče nadaljnjim diskusijam smo v 3. št. Biltena objavili iztočnice treh kompetentnih glasbenih pedagogov: dr. Brede Oblak (Akademija za glasbo), prof. Jakoba Ježa (Pedagoška akademija v Ljubljani) in mag. Ivana Vrbančiča (Pedagoška fakulteta v Mariboru). Zadnji omenja v svojem prispevku "Svet za glasbeno izobraževanje pri Ministrstvu za šolstvo", ki naj bi štel 22 članov, da pa "do danes ne obstaja nikakršna informacija", kaj ta Svet počne (str. 22-23 v priloženem Biltenu). Zavedamo se, da ste preobloženi z delom in da živite v veliki časovni stiski, toda obračamo se na Vas s prošnjo, da pojasnite to reč. Razumljivo je, da nismo poizvedovali, kdo je bil imenovan za predsednika tega Sveta, a če nam zaupate ime, se bomo obrnili tudi nanj osebno.

Druga stvar, ki nas urgentno zanima, je očitno propadanje šolskega zborovskega petja, kakor so letos proti koncu šolskega leta soglasno ugotovili ugledni člani žirij na regionalnih zborovskih revijah in tekmovanjih. Javna informacija o tem ni bila kdo vé kako razširjena (to štejemo žal v sklop izredno skope splošne medijske publicistično-kritične odmevnosti), toda vsakdo, ki je za to zvedel, ni mogel ostati indiferenten, saj se je mladinsko zborovsko petje na Slovenskem mukoma in dolgotrajno izgrajevalo skoraj sedemdeset let kot ena najvrednejših investicij. To seveda ni zgolj strokovno in organizacijsko vprašanje, zato Vas prosimo, da nam napišete svoje osebno stališče o pomenu šolskega zborovskega petja – in kaj nameravate ukreniti v zvezi s tem.

Uredništvo Biltena je, razumljivo, prav tako vezano na rok za dospele prispevke, tokrat do 15. oktobra 1994. Za sodelovanje se Vam vnaprej prisrčno zahvaljujemo.

S spoštovanjem,

urednica Biltena SMD
dr. Katarina Bedina

V Ljubljani, 26.9.1994

DRUGI PRISPEVKI

Kongres mednarodne zveze Richard Wagner v Benetkah

Peter Bedjanič

Od 14. do 18. aprila letos je bil – to pot v Benetkah – vsakoletni kongres Mednarodne zveze Richard Wagner, na katerega sem bil kot predstavnik iz Slovenije povabljen tudi podpisani.

V mestu lagun se je tako zbralo 1100 delegatov, ki so poleg dveh kongresnih zasedanj lahko videli in slišali v Teatru Fenice "Tristana in Izoldo" z bayreuthsko pevsko zasedbo ter v kölnski scenski opremi in kostumografiji, slišali odličen koncert z Vivaldijevimi "Štirimi letnimi časi" in si ogledali (turistom sicer nedostopni) Palazzo Giustiniani Brandolini, kjer je Wagner komponiral drugo dejanje "Tristana", Palazzo Vendramin, v katerem je umrl, v času kongresa je bila tam nadvse zanimiva razstava o "Tristanu in Izoldi", pa še kavarno Lavena, kamor je Wagner ob svojih številnih bivanjih v Benetkah, redno zahajal. Bila so še razna zelo zanimiva predvanja – Richardov vnuk Wolfgang, še popolnoma čil gospod, je npr. govoril o bayreuthskem slogu, bila pa so tudi vodstva po mestu, ker so pač hoteli pokazati vse, kar ima ali je imelo kakršnokoli zvezo z Wagnerjem.

Od 1100 udeležencev jih je bilo 750 iz Nemčije in kar 200 Francozov. Vedeti je namreč treba, da se Francozi že od nekdaj navdušujejo nad Wagnerjem. Tako je bilo res nenavadno, ker med kongresom skoraj ni bilo slišati angleške besede. Po vsem svetu je zdaj že 96 društev, 42 nemških in 54 drugih s skupaj 22.000 člani.

Namen Mednarodne zveze Richard Wagner je, da vzpodbudi razumevanje umetnosti Richarda Wagnerja, ga poglobi, pospeši in koordinira. Društva, s pomočjo katerih je zveza financirala izgradnjo svojega gledališča v Bayreuthu, je s pomočjo številnih privržencev, ustanavljal že Wagner sam. Kot je znano, Wagnerju sprva sploh ni bilo do tega, da bi njegova dela izvajali drugod kot v Bayreuthu, kjer so bili pogoji za uprizar-

janje tako rekoč idealni. Nekaj časa je bil tako naiven, da je mislil, da bodo njegovo gledališče v Bayreuthu ljudje lahko obiskovali, ne da bi plačali vstopnino, kar pa se je dovolj zgodaj pokazalo kot popolna iluzija. Ker tega ni mogel uresničiti, si je privoščil vsaj to, da so si lahko najbolj nadarjeni mladi nemški glasbeniki ogledali zastonj nekaj predstav. Zdaj lahko vsako leto uživa to veliko ugodnost dvesto mladih umetnikov z vsega sveta. Do vstopnic za Slavnostne igre je namreč skoraj nemogoče priti. Vsako leto dobi vodstvo festivala okoli 400.000 prošenj zanje, na voljo pa jih je seveda le nekaj tisoč. Kljub temu, da dobi vodstvo festivala podporo, pa ta še dolgo ne zadošča za kritje vseh stroškov. Prodati mora torej res vse vstopnice, tudi tiste, namenjene štipendistom. In tako Društva Richard Wagner po vsem svetu s po nekaj markami na člana zbirajo denar za te štipendije. Čeprav pri nas še nismo zbrali niti tolarja – društvo pač še ni bilo ustanovljeno – si bo naša nadvse nadarjena mlada koloraturna sopranistka Norina Radovan, brez vseh stroškov, lahko ogledala predstave Parsifala, Večnega mornarja ter Tristana in Izolde.

Se nam boste pridružili?

Okrogla miza o glasbeni kulturi v Mariboru

dr. Manica Špendal

Zahvaljujem se za vabilo k sodelovanju. Ne nameravam razpravljati o problematiki glasbene kritike v Sloveniji, temveč o glasbenih "razmerah" v Mariboru. Opozorila bi rada na nekaj reči, ki motijo mene in seveda vsakogar, ki mu je do višje kvalitete glasbene kulture v našem mestu. Tu trenutno dela kar veliko institutcij in društev, od amaterskih do "visoko" profesionalnih, vendar se zaradi slabe organiziranosti celotna glasbena dejavnost ne more dovolj kakovostno razvijati. V začetku marca nas je nekaj dalo pobudo za okroglo mizo o glasbeni kulturi v Mariboru, da bi se na njej vodilni predstavniki posameznih institucij in društev pomenili o perečih problemih (poleg finančnih tudi o takšnih, ki bi se morda s skupno močjo dali rešiti). Organizator posvetovanja in vodja okrogle mize, upravnik SNG Maribor Teo Pajnik je povabil ravnatelje, umetniške vodje, predstojnike (Opere in baleta SNG Maribor, Narodnega doma, Univerzitetne knjižnice, Srednje glasbene in baletne šole, Oddelka za glasbeno pedagogiko na Pedagoški fakulteti), posamezne glasbenike, občinske politike, poslance in novinarje. Udeleženci (bila jih je komaj polovica povabljenih) so obravnavali več vsebinskih sklopov, med drugim glasbeno ustvarjalnost, kvaliteto koncertnih prireditev, glasbeno kritiko, obisk poslušalcev na koncertih in njihvo raven, medijsko pozornost, glasbeno šolstvo, založništvo, glasbene festivale, amatersko delo idr.

V svoji ekspoziciji za razpravo sem nakazala nekaj iztočnic:

sodim, da bi se moral Maribor, kot drugo slovensko univerzitetno mesto, tudi v kulturi vsaj približati univerzitetnim mestom, kakršna sta Ljubljana ali Gradec. Dosedaj Maribor uspešno predstavlja predvsem mariborska Drama s Tomažem Pandurjem; ne glede na to, ali so njegove režijske stvaritve vsem po volji, te najbolj odmevajo doma in v tujini (Faust, Hamlet, La divina commedia, Carmen). Tudi mariborska Opera in balet dosegata lepe uspehe. Nekaj opernih in baletnih predstav že vrsto let privablja številne ljubitelje obeh zvrsti iz sosednje Avstrije. Prav tako so nekateri

ljubljanski kritiki (do zdaj) dajali prednost mariborski opernobaletni hiši pred ljubljansko.

V Mariboru nedvomno najbolj zaostajamo v koncertni dejavnosti (tu mislim na koncerte resne glasbe). Zagotovo je pomembna (po 28 letih) ponovna ustanovitev Mariborske filharmonije (gre za operni orkester, ki od začetka letošnje sezone nastopa na simfoničnih koncertih kot Glasbeno društvo Mariborska filharmonija). Vendar pa se ne bi smeli omejiti le na koncerte mariborskega orkestra, temveč bi morali še naprej vabiti tudi druge ansamble, zlasti Slovensko filharmonijo in Simfonični orkester RTV (na to je opozorilo že nekaj koncertnih obiskovalcev). Abonmajski koncerti (osem simfoničnih in šest komornih v organizaciji Koncertne poslovalnice) so dobro obiskani, medtem ko je na zunajabonmajskih, posebno pri takšnih z izbranim sporedom (na primer večer Beethovnovih sonat za violončelo in klavir ali koncert samospevov Wolfa, Wagnerja in R. Straussa) komaj 25 do 30 poslušalcev.

Neustrezna je glasbena kritika. Za kritiške ocene abonmajskih koncertov MF prosijo organizatorji ljubljanske kritike, ki napišejo (običajno z zamudo) kritiška poročila za Delo, Republiko pa tudi za lokalni dnevnik Večer: (O opernih uprizoritvah pa v Večeru nekaj časa sploh kritike niso izhajale ali pa z daljško – tudi enomesečno zamudo.) Ker večidel mariborskih umetnikov ne prenaša objektivne kritike, so te v glavnem benevolentne in prizanesljive, kar seveda organizatorji sprejemajo s samozadovoljstvom, vprašanje pa je, ali takšne kritike pozitivno vplivajo na razvoj umetnika oz. ansambla. Tako se mi dozdeva izjava nekega člana orkestra in programskega sveta MF popolnoma neprimerna: "... in če smo mi vedeli, da še nismo Dunajski filharmoniki, pričakujemo od kritikov, da nam dopustijo nekaj časa, da se razvijemo. In v našem primeru so očitno razumeli to stvar, zato se jim zahvaljujem..." (Mariborska filharmonija in še kaj, Dialogi 1994, 1-2, 27). Dejstvo je, da se zaradi takšnega naziranja vedno manj glasbenih strokovnjakov odloča za pisanje kritik (še zlasti za mariborske prireditve). To je sicer značilni slovenski "sindrom", vendar pa je v Mariboru še bolj izrazit.

Na podobni ravni (kot kritike) so tudi komentarji h koncertom. Povsem nedopustno je, da pisci v njih ne citirajo uporabljenih virov in ne avtorjev, ampak se pod "izposojeno" literaturo celo podpišejo. (Posebno vzbuja začudenje, da to počenjajo v komentarjih k slovenskim delom, ko je avtor /necitirane/ literature skoraj vsem znan.)

Na okrogli mizi smo obravnavali tudi problem koncertne dvorane. Nova, v gledališču še vedno ni opremljena, Unionska pa je vedno bolj potrebna temeljite obnove, povrhu je še najemnina zanjo zelo visoka.

V Mariboru je že tradicionalno aktivna amaterska dejavnost. Posebno Mladinski zbor in ženski zbor Rotovž dosegata lepe uspehe. Maribor se more pohvaliti tudi z mednarodno uveljavljeno bienalno prireditvijo tekmovanja amaterskih pevskih zborov "Naša pesem". Na drugi strani pa se je prirediteljem (Koncertni poslovalnici) povsem "izmaknil" baročni festival, ki ga že dalj časa ne moremo več tako poimenovati. To sem tudi povedala v nekem televizijskem intervjuju za oddajo Opus. Svojo trditev sem podkrepila z dejstvi, da se v času skoraj enega meseca zvrsti največ pet-šest koncertov, spored pa sestavljajo skladbe od renesanse prek klasicizma, romantike do 20. stoletja. Omenim naj koncert Madrigalnega zbora iz Celovca, ki je bil uvrščen v lanski "baročni" festival, na programu pa so bile skladbe različnih obdobij (tudi dela Verdija, Brucknerja, Brittna idr.). Primerneje bi bilo takšne koncertne prireditve poimenovati, na primer Večeri v mariborskem gradu. V razgovoru sem omenila tudi obletnici skladateljev Monteverdija in Frescobaldija, na katere bi se lahko organizatorji festivala spomnili. Prav tako bi bilo vredno tudi v Mariboru spoznati skladbe koprskega baročnega ustvarjalca Antonia Tarsie (kot mi je znano, je Milko Bizjak koncert svojega ansambla z deli Tarsie ponudil Koncertni poslovalnici v Mariboru, vendar ga je odklonila). Hvalevredno je, da smo lahko poslušali skladbe v Ptuju, ki ima očitno več posluha za stilne koncerte. Ker je bil moj intervju na TV skrajšan najmanj za polovico, udeleženci okrogle mize mojih kritičnih pripomb niso slišali v celoti. Prepričana sem, da je šlo delno tudi za sprenevedanje. Kako naj si sicer razlagam reakcijo dirigenta Uroša Lajovca, ki je pripomnil, da se pri mariborskem baročnem festivalu ne bi smeli zapirati v "geto" in bi naj vanj vključevali vsaj neobaročne skladbe. Temu je pritrdil tudi mariborski udeleženec okrogle mize, ki je še pristavil, da je bistveno, da so koncerti dobro obiskani. Torej:

baročni festival da, izključno baročne skladbe pa niso nujne. Končno smo na okrogli mizi opozorili tudi na usihanje ustvarjalnega dela v Mariboru. Tu so nekdaj (posebno med vojnama in po drugi vojni) delali pomembni skladatelji (bili so obenem izvrstni glasbeni pedagogi, organizatorji, kritiki itd.). Danes glasbena ustvarjalnost v Mariboru stagnira, ker ni pomembnejšega skladateljskega potenciala, ki bi – kot literarni ustvarjalci ali likovniki – dali poseben značaj in vrednost štajerski metropoli. Po ekspoziciji se je razvila živahna diskusija. Razpravljalci so kritizirali občinsko upravo, ki ji ni dovolj mar za kulturo v Mariboru. Še do danes ni imenovala ustrezne osebe za to področje, rešila pa tudi ni problema koncertne (Unionske) dvorane.

Kritika je veljala tudi medijem (razen Radiu Maribor), ki ne posvečajo dovolj pozornosti kulturnim dogodkom, nadalje Ministrstvu za kulturo in pa Srednji glasbeni in baletni šoli, ter oddelku za glasbeno pedagogiko na Pedagoški fakulteti; zadnji so posebno skritizirali člane Opere in baleta SNG, zlasti pedagoge obeh ustanov, ki ne spodbujajo učencev in študentov za obisk predstav (generalk). Zavzeto razpravljanje je za hip prekinil skladatelj Aleksander Lajovic, ki je menil, da takšen pogovor za okroglo mizo ni potreben in ostro kritiziral organizatorje ter s tem (ne)vede tudi sebe: Ne govorite o krizi, ampak delajte, vse drugo se bo pokazalo. Ne jamrajte in ne bodite poklicni Slovenci v jamranju, ki bi mariborsko glasbeno sceno spremenili. Njegove besede so naletele na proteste in ugovore pri vseh, ki jim je do boljše organiziranosti glasbenega življenja v Mariboru.

Po končani okrogli mizi so udeleženci sklenili, da bodo nadaljevali z organiziranjem takšnih pogovorov o glasbeni kulturi. Potrebno pa bo v prihodnosti pritegniti k sodelovanju tudi mlade razgledane ljudi (umetnike, muzikologe idr.), zlasti tiste, ki kot Mariborčani redno spremljajo mariborske glasbene prireditve. Le z mladimi perspektivnimi kadri bomo dvignili kakovost glasbene kulture v Mariboru.

Slovenski glasbeni dnevi 1994 – Glasba v tehničnem svetu – Musica ex machina

Kajetan Zorn

Več znancev me je vprašalo, kaj sploh pomeni naslov "Glasba v tehničnem svetu". S težavo sem jim odgovoril, kajti še sam nisem dobro vedel. Beseda tehnični se mi je v glasbi zdela tuja in nisem vedel, kaj naj pričakujem. Mišljena je bila v tako širokem pomenu, da je zajela celo najmodernejšo pop glasbo ter "techno" glasbo.

Predavanja so bila zelo zanimiva. Dotaknila so se vseh tem, ki sodijo, in še nekaterih, ki ne sodijo, pod ta naslov. Potekala so večinoma v nemškem in domačem jeziku, nekaj udeležencev pa je bilo tudi iz Anglije. Prevoda nisem poslušal, zato ga ne morem komentirati, kot so mi pa povedali kolegi, je bil nekoliko pomanjkljiv. Tuji predavatelji so govorili počasi in razumljivo. Svojih tem so se temeljito lotili. Ansgar Jerrentrup (tema: Techno, Tekkno, trans, pripombe h glasbeni un-art) je šel tako daleč, da je v diskoteko pritihotapil video kamero in posnel nekaj "norih" momentov, da bi nam približal predstavo o tej neznani glasbeni subkulturi. Meni, kot mnogim drugim, je ta "glasba" tuja in nezanimiva, mislim pa, da moram biti (kot bodoči muzikolog) seznanjen s tem. Slovenski predavatelji nikakor niso bili na nižjem nivoju. Teme so bile zanimive in dobro razčlenjene, najbolj pa me je navdušil Lado Jakša s svojim "Digisaksofonom (Digitalno akustiko)". Po teoretični razlagi je sledil praktični prikaz računalniške zmogljivosti v glasbi in kako si skladatelj z njo pomaga. Le en predavatelj, ki je bil sicer dobro pripravljen, ni imel po mojem mnenju dobrega "pristopa". O izbrani temi je govoril z nezanimanjem in preziranjem, kot da bi ga kdo prisilil k pisanju. Vzel je nek primer in ga dobesedno "spljuval", kar pa ne sodi na tovrstno prireditev. Ampak – *Nemo omnibus placet.* O slovenski konzervativnosti in slabem sprejemanju novih idej tu ne moremo govoriti. Naloga muzikologa je ta, da nam objektivno predstavi katerokoli zvrst glasbe, z "dovoljenim" komentarjem.

Sama organizacija simpozija me je presenetila, saj so bila predavanja dokaj točna, pavze pa kratke, med katerimi si se lahko vedno okrepčal. Prevoz izven Ljubljane na koncerte in razstave je bil zagotovljen; ne samo za udeležence in organizatorje, temveč tudi za enega ali dva poslušalca, npr. študenta Glasbene akademija ali Oddelka za muzikologijo.

Pogovor z dr. Primožem Kuretom

Alenka Bagarič

Prof. dr. Primoža Kureta sem po izteku letošnjih Slovenskih glasbenih dnevov prosila, naj nam predstavi cilje in odmevnost muzikološkega simpozija, ki ga vodi.

Odkod ideja Slovenskih glasbenih dni in kakšne so danes ambicije in cilji te prireditve?

Vse umetnostne zvrsti so imele v Sloveniji svoje manifestacije, nekatere bolj, druge manj odmevne, le galsba jih ni imela. Slovenska filharmonija je sicer pred mnogimi leti poskušala nekaj podobnega, vendar v drugačni obliki in zasnovi, bil pa je to le enkraten poskus. Leta 1985 smo v Evropi praznovali Evropsko leto glasbe, na katerega smo se začeli pripravljati že dve leti poprej. Pripravljalne konference v Benetkah leta 1983 sem se tedaj udeležil kot predstavnik Jugoslavije. Jugoslavija ni bila član Evropskega sveta, niti drugih evropskih asociacij. Predsednik programskega odbora je bil tedaj Walter Scheel, nekdaj predsednik Zvezne republike Nemčije. Evropski svet je prireditev zelo resno programiral. V neposrednih razgovorih s Scheelom sem ugotovil, da bi bili zelo zadovoljni, če bi sodelovala tudi takratna naša država. Ker se mi je zdela ideja o evropskem letu glasbe izvrstna in ker so se na njeno realizacijo temeljito pripravljali, obenem pa je to pomenilo vsaj na glasbenem področju povezovanje z Evropo, sem se v svojem poročilu po povratku iz Benetk zelo zavzel za to, da bi tudi Jugoslavijo vključili v ta projekt. Odločitev je padla in tako so v Beogradu organizirali vsejugoslovanski odbor, zavzel pa sem se tudi, da smo ustanovili odbore po republikah. Pripravili smo programe in uspeli dobiti celo nekaj sredstev iz evropskih skladov za simpozij o Gallusu v Ljubljani. Izkušnje, ki smo jih dobili pri organizaciji te dokaj zahtevne manifestacije, so nas navedle na razmišljanja o tem, da bi morali tudi na glasbenem področju dobiti manifestacijo, ki bi skrbela načrtno za popularizacijo slovenske glasbe doma in na tujem. Eden glavnih pobudnikov te ideje je bil skladatelj Milan Stibilj, s katerim sva zamisel ob pomoči drugih kolegov realizirala prvič že kar

naslednje leto, 1986, ko smo pripravili prve Slovenske glasbene dneve. Če povem na kratko, ob koncertih z deli slovenskih skladateljev smo organizirali tudi mednarodno strokovno posvetovanje, ki se ga je že prvič udeležilo kar precejšnje število uglednih tujih in domačih muzikologov.

To so bili začetki, kjer smo tudi definirali naše cilje in namene, ki jih zasledujemo še vedno: osnovno je pač popularizacija slovenske glasbe doma in na tujem ter soočanje naših in tujih znanstvenih glasbenih dosežkov na vsakoletnih simpozijih. Zdaj je nastala že določena tradicija, kar delo olajša. Tudi osem zbornikov s preteklih simpozijev je pomemben prispevek in dokument tega dela. Organizator je vsa leta Festival Ljubljana.

Programski odbor je letos za simpozijski del izbral temo "Glasba v tehničnem svetu – Musica ex machina". Kaj vas je privedlo k temu?

Menimo, da je bila letošnja tema akutalna vsaj toliko kakor lanska, ko smo govorili o "provokaciji v glasbi". Tehnika in glasba sta namreč čedalje bolj nepogrešljivi sopotnici. Brez tehnike bi danes milijoni ljudi ne mogli uživati glasbe. Obenem pa nam poplava možnosti, ki jih tehnika nudi, skriva vrsto nevarnosti. O vsem tem – pa seveda tudi o zgodovinskih razsežnostih tega fenomena – smo želeli spregovoriti. Upam, da nam je vsaj deloma uspelo.

Kako ocenjujete letošnje Slovenske glasbene dni? Tema je bila obravnavana z več strani: kot zgodovinski fenomen, kot sociološki problem, kot specifično glasbeni problem...

V povabilu na simpozij smo temo zelo široko opredelili z vidikov, ki ste jih že našteli, omenili smo tudi druge možnosti, tako estetske in analitične vrste: od osvajanja novih zvočnih svetov, izvajalske prakse, tehnike in popularne glasbe, do sveta tehnike v zrcalu kompozicije, ali glasbe in medijev ter novih estetik kot so bile futurizem, bruitizem, glasba strojev, tehnika in mediji ter spodbuditi tudi diskusije o estetskih dimenzijah problema.

Kako odmevajo Slovenski glasbeni dnevi zunaj naših meja? Kam bi jih uvrstili glede na muzikološka srečanja, ki so se v zadnjem času odvijala po Evropi? S čim se ukvarjajo tuji muzikologi?

Muzikoloških simpozijev je v svetu seveda veliko. Naš ljubljanski je postal tradicionalen, saj ga organiziramo vsako leto približno ob istem času, v aprilu. Takšnih, stalnih, tradicionalnih prireditev pa ni prav veliko. V tem je že ena izmed posebnosti ljubljanskega muzikološkega srečanja. Zdaj si je nekako že kar zagotovil mesto med podobnimi prireditvami. Simpoziji seveda obravnavajo najrazličnejša vprašanja, pogosto je povezovanje z drugimi vedami (tudi mi smo imeli že nekaj interdisciplinarnih simpozijev) tako, da je paleta aktualnih vprašanj skorajda nepregledna. Žal pa se tuji muzikologi v glavnem ne ukvarjajo s slovensko glasbo in njenim mestom v evropski. Pri tem je treba samokritično priznati, da tudi sami nismo kaj prida naredili, da bi bila naša glasba v tujini bolj znana. Zunaj težko dobite partiture naših skladateljev, ni plošč, ni monografij v tujih jezikih o naši glasbi in njeni preteklosti (konec koncev jih manjka tudi v slovenščini!); zato se zdijo takšna srečanja, kakršno je ljubljansko, pomembna za popularizacijo naše glasbe. Zlasti tudi zato, ker naši gostje na koncertih dobijo vsaj deloma informacijo o slovenski glasbi in slovenskih skladateljih. Posebej pa smo veseli, da izide vsako leto več poročil v tujem strokovnem tisku o Slovenskih glasbenih dnevih; nekatere revije stalno poročajo o njih in v naši dokumentaciji je zbrana že vrsta poročil tako iz nemških, čeških, danskih, angleških, avstrijskih in drugih področij. Prav tako so Slovenski glasbeni dnevi pobudili že več daljših oddaj o slovenski glasbi predvsem na nemškem radiu (WDR), kjer so predvajali tudi vrsto skladb naših skladateljev.

V svojem referatu na simpoziju pred leti (1988) z naslovom Slovenska glasba v preteklosti in sedanjosti ste opozorili na "krizno stanje naše glasbe". Kako je s slovensko glasbo danes?

Deloma sem na vaše vprašanje že odgovoril. Če pogledamo na hitro, bi bili s stanjem naše glasbe lahko zadovoljni. Imamo razvejano glasbeno življenje, vse potrebne institucije za to, da le-to funkcionira. Slovenski skladatelji pišejo, ukvarjajo se z več ali manj istimi problemi kot njihovi

kolegi drugod, vendar so problemi, ki se pri nas pojavljajo zaradi majhnosti prostora, bolj odmevni. Na drugi strani je manj možnosti za afirmacijo, izvedb del je manj, zanimanje občinstva pa za to vrsto glasbe nikoli ni bilo pretirano. V tem pogledu je glasba v očitnem nesorazmerju z ostalimi umetnostmi. Poleg tega je agresivnost pop glasbe povsod velika, industrija plošč preplavlja trg z izdelki, ki gredo hitro v denar. Najhuje pa je, da očitno nimamo – ali vsaj premalo – meril o tem, kaj je dobro in kaj ni. Vprašanje kvalitete je izredno pomembno in seveda povezano s strokovnostjo na glasbenem področju. Imamo vrsto najrazličnejših prireditev, zelo različne kakovosti in pomena, pa prav nikakršnih meril o tem, kaj je bolj ali manj pomembno, kaj je bolj ali manj kakovostno. Zlasti hudo je s tem v t.i. zabavni glasbi, kjer praktično lahko pri nas nastopa že vsakdo ali ima kaj pojma o glasbi ali ne. Posebej zaskrbljujoče pa je vprašanje glasbene vzgoje. Imamo sicer razvejano glasbeno šolstvo, vendar je glasbeni pouk v splošno izobraževalnih šolah po reformi pred leti izgubil ure v 5. in 6. razredu osemletke, kar je bila usodna napaka, ki jo bo težko popraviti. Z glasbeno vzgojo je namreč povezan tudi razvoj glasbene kulture, vrednotenje glasbe, in glasbeni okus. Boj za glasbeno vzgojo, ki bi bila v smislu priporočil znane evropske "liste" je zato nuja, če nočemo preveč zaostati za drugimi v Evropi, kamor tako želimo. Čeprav imamo delno podporo tudi na ustreznih organih (ministrstvo za šolstvo in šport, zavod za šolstvo), se je spet zgodilo, da so ob pripravi nove zasnove osnovne šole obšli Akademijo za glasbo, oz. njen oddelek za glasbeno pedagogiko. Precej dobro poznam situacijo glasbene vzgoje v posameznih evropskih deželah in vem, kako pomembno vlogo ji pripisujejo. Zakaj govorim vse to? Ker sem prepričan, da bomo le s smotrno glasbeno vzgojo v splošno izobraževalnih šolah: v vrtcih, osnovni in srednji šoli lahko izboljšali stanje naše glasbene kulture sploh. Glasbeno šolstvo je nadgradnja, je šola za tiste, ki jih glasba zanima že sama po sebi. Splošne osnove pa lahko dajo le splošno izobraževalne šole. Zato je glavni problem glasbena vzgoja v splošnoizobraževalnih šolah, odn. že v vrtcih, na katere bi morali še posebej misliti, saj se otrok glasbeno oblikuje že v predšolski dobi.

Omenjali ste določeno zamudništvo slovenske glasbe. Kaj ste mislili pri tem?

V glasbeni preteklosti smo res vedno govorili o zamudništvu slovenske glasbe. Prepričan sem, da je danes slovenska glasba kar precej na tekočem z dogajanjem v svetu. Zaostajamo pa drugje: premalo storimo za glasbeno vzgojo, premalo odločno se ukvarjamo s pop glasbo, ki bi jo prav tako morali vključiti v pouk, predvsem pa nam primanjkuje sposobnih ljudi, ki bi se hoteli posvetiti aktualnim vprašanjem našega časa na omenjenih področjih. Če samo omenim, da si že vrsto let prizadevam, da bi dobil na Akademiji za glasbo asistenta – muzikologa, pa ga žal v Ljubljani nisem našel, pove tudi ta podatek dovolj, kje in kako smo z našimi kadri.

Pri nas je še vedno splošno zakoreninjena dogma, češ, da se glasba izvaja, posluša in doživlja, o njej pa naj razmišlja kdo drug.

Na koncertih Slovenskih glasbenih dni skušamo vključiti čimveč prvih izvedb. Nismo pa festival sodobne glasbe in želimo ter hočemo spoštovati našo glasbeno tradicijo. Prepričan sem, da je vrsta skladb, ki so nastale v preteklosti, vrednih, da jih ponovno izvedemo. To smo že tudi praktično naredili (Sattnerjeva kantata Oljki, koncertni krst Tomčeve opere Krst pri Savici, da omenim vsaj ti deli). Država Slovenija, ki hoče v Evropo, nujno potrebuje tudi svojo glasbeno identiteto. Ob tem pa naletimo na problem, ki ga zastavljate. Žal se v naši miselnosti marsikje in marsikdo še ni otresel ljubiteljskega odnosa do glasbe, ki je posledica dolgoletne kulturne politike. Le-ta je slonela na glasbenem ljubiteljstvu. Še vedno torej bolehamo na pomanjkanju profesionalizma. Nimamo glasbene založbe, nimamo glasbene revije, nimamo niti dokumentacije, kaj se na glasbenem področju v Sloveniji dogaja, premalo je strokovnih prispevkov o glasbi. O njej – zdi se – lahko piše že vsakdo, ki hodi pogosto v opero ali na koncerte in daje avtoritativne sodbe in ocene. In tudi tu nadaljujemo tisto ljubiteljstvo, ki je bilo za našo glasbo vedno značilno. Saj se najbolj zahtevni glasbeni dogodki in ljubiteljske prireditve ocenjujejo skoraj na enak način. Ni več kriterijev, ni več meril, ki drugje veljajo za vsa področja glasbe, tudi za pop glasbo. Menim, da je pri nas premalo prisotna strokovna, predvsem teoretična dejavnost, kar precej onemogoča tudi analitično delo in s tem opredeljevanje vrednot in svojstvenih potez naše glasbene ustvarjalnosti in njenih vsebinskih prispevkov pri oblikovanju razvoja celotne kulturne dejavnosti. Pri nas je še mnogo značilne miselne zaprtosti, ki je verjetno posledica strokovne negotovosti, marsikje tudi diletantizma, lagodnosti in celo

strokovne nesposobnosti, ki se včasih boji soočanja s tujino. Vendar se s slovensko glasbo ne bo nihče ukvarjal, če se ne bomo sami in če zanjo ne bomo znali zainteresirati druge. To seveda pomeni trdo in naporno delo. Dediščine preteklosti ne moremo spremeniti čez noč. Dela domačih skladateljev so pri nas le redko popularna. Toda tudi tu se odnos počasi spreminja, rekel bom, počasi in z mnogimi dvomi. Vendar smo si bili v programskem odboru vedno edini, da je pač treba začeti z delom, pa čeprav pred napol praznimi dvoranami. Začeli smo pač na začetku in tega se zavedamo. Kako bi šlo drugače? Razmere se menjajo, Slovenski glasbeni dnevi pa zdaj vendarle že imajo nekaj tradicije, spoznanj, izkušenj in ne nazadnje ugleda. Prihodnje leto bomo – upajmo – slavili njihovo desetletnico, pa bo priložnost za še tehtnejši razmislek o prehojeni poti.

Pogovor z angleškim muzikologom dr. Niallom O'Loughlinom

Leon Stefanija

Niall O'Loughlin, rojen 30. septembra 1941 v Oxfordu, je od leta 1967 profesor na Loughborough College of Art and Design. Pri nas ga poznamo predvsem po prispevkih o slovenskih skladateljih, s čimer se ukvarja že od leta 1978. Takrat je namreč obranil svoj doktorat z naslovom Slovenian Composition Since the First World War na University of Leicester.

Gospod O'Loughlin, verjetno ste edini tuji muzikolog, ki se podrobneje ukvarja s slovensko glasbo. Je v Angliji več glasbenikov, ki raziskujejo "manj pomembne" sosede evropskih glasbenih središč?

Rekel bi, da sem med manjšino. Ne vem, če sem edini, ki se v Angliji ukvarja s slovensko glasbo, vendar vem, da se nekateri ukvarjajo denimo z estonsko glasbo. Več se jih ukvarja z madžarsko glasbo. Pri nas imamo namreč precej Madžarov, ki so prebežali 1956., ko so imeli revolucijo. Podobno kot recimo Slovenci v Clevelandu, se tudi Madžari na Angleškem zanimajo za domačo kulturo. Veliko manj je tistih, ki delajo na romunski glasbi...

Kako ste srečali slovensko glasbo in ste se nadalje lotili podrobnega študija slovenskih skladateljev?

Dolga zgodba, vendar na kratko je bilo takole. Prek brata, ki je delal v Beogradu, sem dobil dovolj gradiva, da sem si ustvaril neko podobo o glasbi v Jugoslaviji. Zveza skladateljev mi je potem poslala veliko knjig o tamkajšnji glasbi. Kmalu za tem pa sem dobil vabilo urednika The Grove Dictionary, da naj sodelujem s prispevki o jugoslovanski glasbi.

V Srbiji so takrat odpustili tajnico društva skladateljev, iz Makedonije ni bilo nobenega odgovora. Iz Sarajeva so mi sicer poslali katalog skladb, vendar s pristavkom, da naj povem, kaj želim, nikar pa naj se ne zanašam preveč,

ker da vsega itak nimajo. Zato pa da mi lahko pošljejo nekaj podobnega (dobrodušen nasmeh). Iz Zagreba je bil odziv kar dober, ampak šele iz Slovenije – enkraten! Sledile so partiture, odgovori, pisma ..., prekrasno.

In ravno v tem času sem razmišljal o svoji disertaciji. Tako se je pravzaprav vse skupaj začelo.

Ste pisali tudi o hrvaških in srbskih skladateljih?

Samo nekaj malega, za The Grove dictionary.

Kje ste še objavljali članke o slovenski glasbi, mimo Muzikološkega zbornika?

Razen v Muzikološkem zborniku je nekaj člankov objavljenih v reviji Tempo, v mesečniku The Musical Times ter v nekaterih zbornikih muzikoloških srečanj.

Verjetno ste v Angliji priložnostno tudi predavali o slovenski glasbi. Kakšen je bil odziv?

Doma sem o slovenski glasbi zelo malo predaval. Povpraševanje po slovenski glasbi je bolj skromno. Ni ravno velikega zanimanja, nekaj pa vendarle.

Lani je bil v februarski in marčevski številki revije The Musical Times objavljen moj članek o vaši sodobni glasbi z naslovom Music in Slovenia. Uredniku sem ga dostavil že 1992., vendar sem moral čakati osem, devet mesecev, preden je povedal, da ga pravzaprav zanima in da ga bo objavil. Medtem se je seveda že marsikaj novega zgodilo, tako da sem moral članek nekoliko popraviti.

Sicer pa moje delo najglasneje odmeva seveda v Sloveniji. V Angliji sem v zvezi s slovensko glasbo prejel osem ali devet pisem. Povečini me ljudje prosijo, če jim pomagam nabaviti te in te partiture, ali pa: "Poznam to in to

delo. Kje bi dobil posnetek?". Neki Američan – dejal je, da ga vse ne zanima in bi poslušal samo nekatere simfonične stvari – me je vprašal: "Katere simfonije mi priporočate?"...

Skratka, odmev ni bil enovit, ni bil močan, ampak menim, da je le prišlo do nekakšnega odziva.

Kaj še je predmet vašega ožjega zanimanja, g. O'Loughlin, in kaj pripravljate oz. kaj načrtujete?

Zelo me zanima glasba dvajsetega stoletja, vendar sem pri tem malce omejen zaradi svojega predavateljskega poklica, saj moram "pokrivati" glasbo v zgodovinsko širšem obsegu. Osredotočen pa sem ne le na slovensko glasbo, marveč tudi na svetovno glasbeno dogajanje tega stoletja.

Trenutno pripravljam projekt o operi z začetka 20. stoletja, in sicer na nekoliko drugačen način. Domnevam, da je v operi – recimo v letih 1900-1930 – veliko prikritih pomenov, da ni vse tako, kot kaže na prvi pogled. Sedaj želim, da me bodo na Univerzi v Loughboroughu, kjer sem že poročal o svojih idejah, čimprej tudi finančno podprli. Upam, da bodo ukrepali pravočasno, saj moj načrt ravno sovpada s tematiko naslednjih Slovenskih glasbenih dni.

Pogovor z Matjažem Barbom

Marjeta Gerkšič

"Želja, da bi študiral muzikologijo se je porodila v srednje-šolskih letih..." Tako se je pričel pogovor z Matjažem Barbom, asistentom na oddelku za muzikologijo.

V gimnaziji ga je zanimalo veliko področij, na katerih bi želel poglobiti svoje znanje. Težka odločitev ga je slednjič pripeljala na študij slovenskega jezika in etnologije. Čutil je, da mu ta študij ni dajal dovolj in povsem tistega, kar si je želel. Po enem letu študija je vpisal še muzikologijo. Čez čas je spoznal, da mu študij muzikologije prinaša največ, zato je opustil slovenski jezik in etnologijo, ter se pogloil v študij muzikologije.

Se lahko ozreva nekoliko nazaj, v tvoja študentska leta?

"Ko sem pričel s študijem muzikologije, so se mi pričela odpirati nova obzorja. Profesorji so me s svojimi predavanji neznansko pritegnili. Začel sem se vse bolj poglabljati, dokler me ni študij "vsrkal vase". Pogrešal sem več druženja in poslušanja, kot ste ga, se mi zdi, deležni danes vi. Študent muzikologije bi se namreč moral zelo veliko ukvarjati z glasbo – jo poslušati in analizirati, se pravi slušno zaznavo in racionalno umevati. Pogrešal sem tudi vpogled v prakso muzikološkega delovanja. Zdi se mi zelo pomembno, da bi študent muzikologije lahko spoznaval koncertno kritiko in komentar, si nabiral izkušnje na radiu. To je sicer težko vnesti v študijski program. Prepričan pa sem, da bi bilo zelo smotrno, če bi vsak študent za to sam poskrbel. Mislim tudi, da je morda prevelik povdarek na zgodovinskih predmetih. Dejstvo je, da študentje znanja ne prinesejo seboj v zadostni meri. Način, kako jih osvojiti, bi moral biti bolj prepuščen lastni študentski iniciativi. S tem bi odpadla marsikatera zadrega, ko se skušajo poglobiti v zakonitosti celotnega glasbenega fenomena."

Sedaj si tik pred zaključkom podiplomskega študija. S čim si se v tem obdobju ukvarjal?

"Trenutno se ukvarjam s skupino Pro musica viva kot pojavom. To je čas po vojni, katerega dobršnji del še ni raziskan. V naši muzikološki zavesti je to nekakšen mejnik. Je čas, ki nam je prinesel kar nekaj novosti. Spominjamo se ga, toda manjka nam zgodovinskega pregleda. Drugi narodi so to že dovolj dobro sistematizirali. Tudi pri nas so druga humanistična območja (npr. umetnostna ali literarna zgodovina) bolj obdelana. V muzikologiji pa nas mnogo tega še čaka. Prav zato je to obdobje slovenske skladateljske skupine z imenom Pro musica viva, ne samo zame, ampak v splošnem velik izziv."

S to tematiko si se predstavil tudi na mednarodnem simpoziju Slovenski glasbeni dnevi.

"Ker je bila letos tema simpozija Glasba in tehnični svet, sem pripravil izsek iz mojega dela. Ukvarjal sem se s skladbami, ki so ustrezale problematiki, izpostavljani na simpoziju."

In nadaljnje ambicije?

"V muzikološkem smislu se še iščem. Ne vem še, kaj je tisto, kar bi me kot muzikologa povsem zadovoljilo. Prav zato se rad kjer koli odzovem povabilu na sodelovanje s svojim referatom ali prispevkom. V tej smeri prebiram literaturo, se udeležujem simpozijev in predavanj. Vsaka naloga, ki jo sprejmem, je odgovornost, ni pa breme, temveč jo štejem kot preizkus samega sebe."

Sodobna glasba je omejena na ožji krog poslušalcev. Kaj je po tvojem mnenju vzrok za to?

"Po mojem mnenju je to problem celotne glasbene zavesti, nikakor ne samo slovenske. Krivo je veliko zvočno onesnaženje, ki povzroča, da je vedno težja poglobitev v glasbo kot umetnostni fenomen. Dejstvo je tudi, da nam je bližja glasba, ki jo bolje poznamo. In ker je po mojem mnenju poznamo vedno manj, je jasno, da ne more imeti velikega odziva."

Lahko za konec kaj svetuješ svojim mlajšim kolegom, ki prihajajo za teboj?

"Mislim, da so študentska leta najprimernejša za spoznavanje literature. Tedaj ima človek največ časa za poslušanje, analizo, diskusijo. Študent ima tudi priložnost za potešitev svoje radovednosti in oblikovanje lastnih stališč pri predavanjih. Predvsem pa ima tudi ‚pravico' do napak."

O Tempusovem tečaju v Pragi

Urša Šivic

Tako kot vsako leto, je tudi to poletje Tempus Programm iz Anglije (od 23. do 30. julija 1994) organiziral intenzivni tečaj o glasbi (tokrat v Pragi), katerega se je udeležila tudi skupina petih študentov Oddelka za muzikologijo Filozofske fakultete v Ljubljani.

V naslov tečaja je bil "Opera, Literature and Narrative". Vsak dan smo poslušali zanimiva predavanja, ki so obravnavala problematiko opere, in sicer s stališča pojmovanja t.i. "recognition" (za iztočnico so služila literarna dela Aristotela, Horaca, Cavea). Vsakemu predavanju je sledilo skupinsko delo, s katerim so študenti predstavili stališča do problematike na konkretnih primerih – na določenih scenah petih oper iz I. polovice 20. stoletja (Strauss-Elektra, Debussy-Pelleas et Mélissande, Britten-Peter Grimes, Berg-Lulu, Janaček-Z mrtveho domu), za tem pa je sledil še pogovor s predavatelji in ostalimi udeleženci.

Slovenska skupina je, na podlagi že predhodno poslane literature, pripravila in nato reprezentirala Straussovo opero Elektra, in sicer sceno dialoga Elektre in Klytamnestre. Predstavila ga je kot enega od zgledov, kjer skladatelj doseže dramatski, psihološki in glasbeni vrhunec v trenutku "recognition". Takšno srečanje ponuja študentu skoncentrirano delo. Ob njem spozna katero od zanimivih muzikoloških tem in načinov dela, kar pa nedvomno koristi vsakomur.

DRUŠTVENA DEJAVNOST

Rezultat ankete Slovenskega muzikološkega društva

Suzana Vidas

Slovensko muzikološko društvo ima v svojem delovnem načrtu tudi zaznamovanje trenutne "muzikološke situacije" na Slovenskem, zato je sestavilo vprašalnik, s katerim je povabilo k sodelovanju vse svoje člane. Članstvo društva trenutno šteje 62 posameznikov, odgovorilo jih je le 28 med njimi, to je 45%.

Med temi je 27 poklicnih glasbenikov in sicer 17 diplomiranih muzikologov, 8 diplomantov Akademije za glasbo različnih smeri (glasbena zgodovina, glasbena pedagogika, klavir, kompozicija, dirigiranje) ter 2 glasbenika, ki nista navedla svoje usmeritve. Eden med vprašanci ni glasbenik po poklicu.

Ženskega spola je 17 oseb: v starostni skupini od 25 do 29 let je ena, v starostni skupini 30 do 40 let tri, v skupini od 40 do 49 pet, v skupini od 50 do 59 let šest, v skupini 60 in več let pa sta dve. Odziv moških članov je bil nekoliko slabši in sicer jih je na vprašanja odgovorilo le 11. Med temi je en sam v starostni skupini od 25 do 29 let, prav tako v skupini od 30 do 39 let, po trije so v starostni skupini od 40 do 49 let oziroma v naslednjih dveh starostnih skupinah.

V družinah večine vprašanih (17) ni bilo poklicnih glasbenikov; v enajstih družinah je bil glasbenik bodi oče (v dveh družinah), bodi mati (v treh), ded (v dveh), babica (v eni družini) ali pa kdo drugi (v petih družinah). Odločilna spodbuda, da so se odločili za glasbeni poklic, je bila pri večini (50%) glasbena šola. Sledijo "ostali faktorji", ki temeljijo predvsem na lastnem zanimanju za stroko (39%), zatem vplivi družine (32%) in okolja (25%). Za študij glasbe se je 7% odločilo že v starostni dobi od 5-10 let, 21% v dobi 10-14 let, 54% v starostni dobi 15-19 let in 14% v dobi 20 in več let. Vseh 28, ki so odgovorili na vprašalnik, menijo, da so se pravilno

odločili za svoj poklic; 89% ni spreminjalo prvotno izbrane usmeritve. Na vprašanje, ali bi si želeli, da njihovi otroci nadaljujejo poklic glasbenika, jih je 39% odgovorilo pozitivno, 32% negativno, 29% pa je to vprašanje pustilo odprto.

Med muzikologi je več kot polovica (54%) vzporedno študirala še druge stroke. Najbolj pogosta je povezava s študijem tujih jezikov (devet krat) in etnologije (štiri krat), navedene stroke pa so še pravo, sociologija, psihologija, solo petje, estetika, umetnostna zgodovina, zgodovina in rog. Glede na to je znanje tujih jezikov v tej skupini društvenega članstva dokaj visoko. Velika večina obvlada aktivno ali pasivno vsaj dva pa tudi več jezikov. Na prvem mestu je nemški jezik, ki ga obvlada 75% vprašancev; sledijo angleški jezik (68%), francoski (36%), italijanski (25%), ruski (14%), srbski (10%), češki (3,5%) ter ostali jeziki (14%).

Povprečen čas, ki so ga uporabili za svoje študijsko izobraževanje, je 6,8 let. V tem času pa se je 46% vprašanih že opredelilo za ožje (specialno) strokovno področje. Temo diplomske naloge so večinoma izbrali v skladu z lastnim interesom (56%), 44% pa se je zaneslo na predlog mentorja. Pozneje se je z isto tematiko ukvarjalo še 56% in sicer večinoma tisti, ki so se za temo diplomske naloge odločili na lastno pobudo.

Po diplomi je kar 64% vprašancev začelo svojo poklicno pot v pedagogiji. 50% jih je še naprej ostalo v tem poklicu, ostali pa so si poiskali ustrezno zaposlitev v medijih (21%), muzejih oz. knjižnicah (11%), v muzikološkem oz. glasbeno-narodopisnem inštitutu (7%) ali pa kje drugje (ZKO, Ministrstvo za kulturo, Slovenska Filharmonija, SNG, samostojni umetnik). Pri tem je dejavnost večine anketiranih (68%) ostala v ožji povezavi z muzikologijo, delno pa se je z njo ukvarjalo še 7%. 25% vprašancev je popolnoma zapustilo to stroko, večinoma zaradi neustrezne zaposlitve. Največ oseb (68%) ne namerava več spreminjati svoje poklicne poti; tisti, ki bi si to želeli (25%), pa se nameravajo usmeriti bolj v muzikologijo kot stran od nje.

Na vprašanje, ali je muzikologija lahko le poklic, ali pa tudi "ljubezen" za prosti čas ob nekem drugem glasbeno-strokovnem početju, je večina (64%)

odgovorila, da je lahko tudi "ljubezen" za prosti čas. Za 25% je muzikologija lahko le poklic, medtem, ko je 11% mnenja, da je lahko oboje.

Strokovno izobraževanje nadaljujejo po tej anketi vsi in sicer 64% to nenehno počne, 29% le občasno, 7% pa le poredkoma. Vsi tudi spremljajo strokovno literaturo in sicer najbolj tuje in domače glasbene revije. Sledijo glasbeno zgodovinske publikacije (tuje in domače), publikacije iz območja muzikološke sistematike in na zadnjem mestu lažje monografsko in ljubiteljsko branje. 32% prebere 1-9 knjig letno, 21% 10-19 knjig, 11% 20 in več knjig letno, ostali pa na vprašanje niso odgovorili. Letno preštudira 42% 1-9 strokovnih knjig, 10-19 knjig 7%, 20 oz. več kot 20 knjig preštudira v enem letu 3,5% oseb. 47% vprašancev pa na to vprašanje ni odgovorilo.

Glasbo redno posluša 93% društvenih članov. Večina to počne vsak dan (78%), nekateri pa le občasno (22%). Med tistimi, ki glasbe sploh ne poslušajo (7%), pa je razlog pomanjkanje časa li pomanjkanje lastnega interesa. Redno koncerte obiskuje le 39%, medtem ko jih 46% to počne občasno, 14% pa le redko. Obisk Opere je še slabši: 43% vprašancev se operne prireditve udeleži le občasno oz. tu in tam. Rednih obiskovalcev je le 10,5%, medtem ko Opere 3,5% vprašanih nikoli ne obišče.

86% vprašancev ima lastno zbirko nosilcev zvoka, ki jo redno dopolnjuje: vsaj en posnetek mesečno (42%), več kot dva posnetka (21%) ali le občasno (29%). Za 36% anketiranih je poslušanje glasbe duhovna potreba, za 34% poklicna obveznost, za 13% razvedrilo, za 11% del splošne izobrazbe, za 5% je le auditivno ozadje ob drugem početju.

Slovensko novejšo glasbeno ustvarjalnost redno spremlja 50% oseb, 43% se jih z novitetami seznani le občasno, 7% pa le izjemoma.

S svojim napredovanjem v strokovni razgledanosti ni zadovoljnih 71% vprašancev. Razloge "zastoja" vidi večina (78%) v pomanjkanju časa, 17% v lastnem nezadostnem zanimanju, 5% pa v nezadostnem spodbujanju okolice. 1-4 ure dnevno stroki se posveča 11%, 5-8 ur 28%, nad 9 ur dnevno pa 7%. 18% se s stroko ukvarja le občasno oz. toliko, kolikor to zahteva delovni čas; 36% na to vprašanje sploh ni odgovorilo.

Naročnikov oz. bralcev Muzikološkega zbornika je po tej anketi 82%. Več kot polovica jih prebere vse prispevke, 35% pa le posamične. Poleg tega jih redno spremlja dnevno in periodično glasbeno kritiko 78%. Večina to počne zato, ker želijo biti informirani (56%), ostali pa bodi zavoljo lastnega zanimanja za vprašanja o glasbeni kritiki kot območni veji glasbene publicistike (24%) bodi zavoljo preverjanja lastne sodbe (20%). Pri tem kritikova sodba praviloma ne soglaša s sodbo vprašancev (64%). Največkrat se anketirani ne strinja s kritikovimi merili vrednotenja (49%), s strokovno ravnijo pisanja (39%) ali nasploh z okusom kritika (12%).

Muzikološko literaturo v slovenskem jeziku pogrešajo vprašanci na vseh ravneh. Največji interes je opaziti za območje sistematične muzikologije (26%). Temu sledi pomanjkljiva literatura o zgodovini glasbe (22%), monografske študije tujih avtorjev (19%), poljudno izobraževalna literatura (19%) ter monografska dela o slovenski glasbi (14%). Po mnenju večine (53%) bi morali priti do bogatejše strokovne literature z večjo lastno, domačo produkcijo, 47% pa zagovarja prevajanje najboljših tujih predlog. Obenem jih je 70% izrazilo, da so sami pripravljeni sodelovati pri nastajanju nove muzikološke literature, ostalih 30% pa se ne čutijo sposobne za tako delo oz. bi za to ne našli potrebnega časa.

S pisanjem o glasbi se ukvarja 93% anketiranih: 31% piše strokovne prispevke, 27% publicistične, 21% znanstvene ter 21% poljudnoanimatorske članke. Za večino (37%) predstavlja pisanje težavno poklicno delo, medtem ko drugi pišejo iz lastne potrebe (27%), da se ob tem sporočajo (12%), iz veselja (9%) ali zaradi nekaterih drugih razlogov (15%).

Vloga muzikologa v družbenem življenju oz. okolju, v katerem deluje, naj bi bila po mnenju večine (63%) predvsem ta, da bi vplivali na raven vedenja o stroki v vlogi glasbenega pedagoga (17%) ali glasbenega managerja (7%). 13% jih meni, da muzikolog ne vpliva na raven vedenja o stroki. Sicer je za večino (50%) ta vloga nezadovoljiva, za 42% zadovoljiva in za 8% ustrezna. Najpomembnejša naloga muzikologa naj bi bilo po drugi strani (22%) znanstveno in strokovno delo v izbranem (specialnem) območju. 18% jih meni, da je to publicistično delo, 15% daje prednost pedagoškem delu, 11% pa, da je naloga muzikologa predvsem vzbujanje

glasbene zavesti (animatorsko delo). 9% se zavzema za strokovno prevajalsko aktivnost. Le 5% vprašancev meni, da je najpomembnejša naloga muzikologa njegovo družbeno delo.

Na končno vprašanje – kaj osebno pričakujete (si želite) od Slovenskega muzikološkega društva – 36% vprašancev ni našlo ustreznega odgovora ali pa so odgovorili, da od društva ničesar ne pričakujejo. Večina tistih, ki očitno niso hoteli skriti svojih želja in upov, si želi več društvenih strokovnih srečanj, predavanj in seminarjev. Na ta način naj bi društvo prispevalo k boljšemu medsebojnemu sodelovanju vsega članstva.

Sicer pa je med prispelimi odgovori tudi nekaj takih, ki izražajo dvom v resne namene društva. Nekdo med njimi je "duhovito" pripomnil, da od društva pričakuje "čim več kot 40 vprašanj". Društvo pa lahko to pripombo komentira s tem, da od svojih članov pač pričakuje več kot 45-odstotni odziv; anketo med članstvom je štelo kot pravšnji smerokaz za nadaljnje delo.

Vsem, ki so se na anketo odzvali, se lepo zahvaljujemo in upamo, da bodo podatki, do katerih smo z anketo prišli, vendarle Slovenskemu muzikološkemu društvu koristili.

OBISKI – DOGODKI – OBVESTILA

Oddelek za slavistiko Filozofske fakultete je priredil simpozij ob 150. obletnici smrti Jerneja Kopitarja (29.6.-1.7.1994); dr. Marija Bergamo je prispevala predavanje na temo Razmerje med govorno in glasbeno intonacijo – na sledi korelacije, ki utemeljuje identiteto.

Hrvaško muzikološko društvo in Hrvaška akademija znanosti in umetnosti sta priredila od 28.9. do 1.10.1994 muzikološki simpozij v počastitev 900. obletnice zagrebške škofije pod naslovom Zagreb in hrvaške dežele kot most med srednjeevropskimi in mediteranskimi glasbenimi kulturami. Med povabljenimi iz Slovenije so sodelovali trije: dr. Marija Bergamo na temo o geografskih pojmih kot glasbeno-strukturalnih določnicah (možnostih prenosa in omejitev), dr. Katarina Bedina o reprezentativnem slogu 17. stoletja v Ljubljani, prestolnici dežele Kranjske ter dr. Ivan Klemenčič o solističnih pesmih Franca (Francesca) Pollinija.

Muzikološki inštitut Slovenske akademije znanosti in umetnosti je organiziral simpozij na temo Glasbeni barok na Slovenskem in evropska glasba (13.-14. oktobra 1994) in ga posvetil spominu pred letom umrlega akademika dr. Dragotina Cvetka. Slovenska "ekipa" je bila dokaj številčna: dr. Marija Bergamo je predavala na temo Med oporo in zavoro: polarnost baročne normativnosti; najmlajša med referenti, Metoda Kokole, na temo Prispevek Issaca Poscha k razvoju ansambelske variacijske suite, mag. Tomaž Faganel o modalnosti v skladbah J.K. Dolarja, lutnjist Boris Šinigoj o sledeh Pitagorejskega izročila v Pulitijevi zbirki Armonici accenti iz leta 1621, dr. Jože Sivec o glavnih smereh glasbene reprodukcije v baroku na Slovenskem, dr. Katarina Bedina o oblikah opernega uprizarjanja v 17. stoletju in zgodnjem reagiranjem na Slovenskem, dr. Danilo Pokorn o Academiji Philharmonicorum v Ljubljani ter dr. Edo Škulj o beneških orglah na Slovenskem.

Organizacijo petega ljubljansko-zagrebškega muzikološkega srečanja je prevzelo Slovensko muzikološko društvo v prostorih Društva slovenskih skladateljev 15. in 16. oktobra 1994. Tri cikluse predavanj je imel prof.dr. Bojan Bujič z univerze v Oxfordu. Govoril je o retoriki, toposu in motivu (od

Vicentina do Monteverdija), za tem o razkroju racionalistične tradicije in romantičnem kultu nedoločenosti, tematiko pa sklenil s semiotičnim obratom k načelu definicije.

V tednu od 7. do 11. oktobra 1994 je gostoval na Oddelku za muzikologijo Filozofske fakultete Dieter Della Motte, profesor teoretskih predmetov na dunajski Visoki šoli za glasbo in upodabljajočo umetnost. Domačim poslušalcem so se na lastno pobudo pridružili še študenti muzikologije iz Zagreba.

Ur.

NOVOSTI S KNJIŽNIH POLIC

Na Oddelku za muzikologijo FF

Knjige:

ABERT, Anna Amalie: Geschichte der Oper. Kassel & Stuttgart; Weimar, Baerenreiter & Metzler 1994.

AESTHETIK und Komposition. Zur Aktualitaet der Darmstaedter Ferienkursarbeit. Internationales Musikinstitut Darmstadt. Gianmario Borio, Ulrich Mosch Hrsg. Mainz, Schott 1994. (Darmstaedter Beitraege zur Neuen Musik, 20).

ALLSOP, Peter: The Italian "trio" sonata. From its origins until Corelli. Oxford, Claredon Press 1992.

ARBO, Alessandro: I fondi musicali dell'archivio storico provinciale di Gorizia. Gorizia, Musei Provinciali-Archivio Storico-Biblioteca 1994.

BLAUKOPF, Kurt: Musical life in a changing society. Aspects of music sociology. Translated by David Marinelli. Portland (Oregon), Amadeus Press 1992.

BUSONI, Feruccio: Selected letters. Translated, edited and with an introduction by Antony Beaumont. London, Faber & Faber 1987.

CAVALLINI, Ivano: I due volti di nettuno. Studi su teatro e musica a Venezia in Dalmazia dal Cinquecento al Settecento. Lucca, Libreria Musicale Italiana Editrice 1994.

CLAUDIO Monteverdi. Vom Madrigal zur Melodie. Hrsg. von Heinz-Klaus Metzger und Rainer Riehn. Muenchen, Edition text + kritik 1994. (Musik-Konzepte, 83/84).

COOPER, Dominic: Judgements of value. Selected writings on music by Martin Cooper. Oxford & New York, Oxford University Press 1988.

COPE, David: Computers and musical style. Oxford, Oxford University Press 1991.

DEMUTH, Norman: An anthology of musical criticism. Westport (Connecticut), Greenwood Press 1992.

DOWNS, Philip G.: Classical music. The era of Haydn, Mozart and Beethoven. New York & London, Norton 1992.

ELDERS, Willem: Composers of the low countries. Translated by Graham Dixon. Oxford, Claredon Press 1991.

GRAMMOND, Peter: The Oxford companion to popular music. Oxford & New York, Oxford University Press 1991.

GILLIES, Malcolm: Bartok remembered. London & Boston, Faber & Faber 1990.

GUSTAV Mahler. Leben und Werk in Zeugnissen der Zeit. Gesammelt und Hrsg. von Herta Blaukopf und Kurt Blaukopf mit Beitraegen von Zoltan Roman. Stuttgart, Hatje 1993.

HILEY, David: Western plainchant. A handbook. Oxford, Clarendon Press 1993.

HITCHOCK, H. Wiley: Marc-Antoine Charpentier. Oxford & New York, Oxford University Press 1990. (Oxford studies of composers, 23).

HUEBNER, Steven: The operas of Charles Gounod. Oxford, Clarendon Press 1992.

KARP, Theodore: The polyphony of Saint Martial and Santiago de Compostela I & II. Oxford, Clarendon Press 1992.

LANDON, H.C. Robbins: Beethoven. His life, work and world. London, Thames & Hudson 1992.

LANDON, H.C. Robbins: Vivaldi. Voice of the baroque. London, Themes & Hudson, 1993.

MACONIE, Robin: The works of Karlheinz Stockhausen. 2. ed. With a Foreword by Karlheinz Stockhausen. Oxford, Clarendon Press 1990.

MELLERS, Wilfrid: Francis Poulenc. Oxford & New York, Oxford University Press 1993.

MORGAN, Robert P.: Twentieth-century music. A history of musical style in modern Europe and America. New York & London, Norton 1991.

MUSEK, Janek: Psihološki portret Slovencev. Ljubljana, Znanstveno in publicistično središče 1994.

MYERS, Rollo H.: Ravel. Life and work. London, Gerald Duckworth 1960.

The NEW encyclopaedia Britannica Vols. 1-29, 15. ed. Chicago (etc.), Encyclopaedia Britannica 1994.

NOSKE, Frits: Saints and sinners. The latin musical dialogue in the seveteenth century. Oxford, Clarendon Press 1992.

NOSKE, Frits: Sweelinck. Oxford, Oxford University Press 1989. (Oxford studies of composers, 22).

OSMOND-SMITH, David: Berio. Oxford & New York, Oxford University Press. (Oxford studies of composers, 20).

PLANTIGA, Leon: Romantic music. A history of musical syle in nineteenth-century Europe. 1. ed. New York & London, Norton 1984.

REISEMANN, Oskar von: Moussorgsky. Translated from the German by Paul England. New York, Tudor Publishing 1935.

ROCHE, Jerome: The madrigal. 2. ed. Oxford & New York, Oxford University Press 1990 (Early music series, 11).

STEBLIN, Rita: Ein unbekanntes fruehes Schubert-Portaet? Franz Schubert und der Maler Josef Abel. Tutzing Schneider 1992.

STERNBELD, Frederick William: The birth of opera. Oxford, Clarendon Press 1993.

STRAUß, Dietmar: Eduard Hanslick. Saemtliche Schriften. Historisch-kritische Ausgabe. Bd. I, 1. Aufsaetze und Rezensionen 1844-1848. Wien (etc.), Boehlau 1993.

ŠTEDRON, Miloš: Josef Berg. Brno, Masarykova univerzita 1992.

TALBOT, Michael: Tomaso Albinoni. The Venetian composer and his world. Oxford, Clarendon Press 1994.

WALLACE, Robin: Beethoven's critics. Aesthetic dilemmas and resolutions during the composer's lifetime. Cambridge, Cambridge University Press 1986.

WATKINS, Glenn: Gesauldo. The man and his music. Preface by Igor Stravinsy. 2. ed. Oxford, Clarendon Press 1991.

WEST, Martin Litchfield: Ancient Greek music. Oxford, Clarendon Press 1994.

Partiture:

založba Eulenburg, London:

BACH, Johann Sebastian: Kantate št. 7, 8, 17, 28, 29, 31, 37, 50, 53, 54, 56, 60, 80, 105, 117, 127, 211, 212.

BEETHOVEN, Ludwig van: Klavirski trio: Es-dur op. 1/1, G-dur op. 1/2, c-mol op. 1/3, D-dur op. 70/1, Es-dur op. 70/2, B-dur op. 97 "Erzherzog-Trio".

BEETHOVEN, Ludwig van: Godalni trii: Es-dur op. 3, G-dur op. 9/1, D-dur op. 9/2, c-mol op. 9/3.

BEETHOVEN, Ludwig van: Godalni kvarteti: F-dur op. 14/1, Es-dur op. 74 "Harfenquartett".

BERLIOZ, Hector: Uverture: Beatrice et Benedict, Le Carneval Romain, Le Corsaire, Roi Lear.

BRUCKNER, Anton: Maša št. 3 f-mol.

DVOŘAK, Antonín: Godalni kvarteti: C-dur op. 61, E-dur op. 80, G-dur op. 106.

HAYDN, Joseph: Simfonije: št. 6 D-dur, 7 C-dur, "Le Midi", 8 G-dur, 13 D-dur, 22 Es-dur "Der Philosoph", 26 d-mol "Lamentatione", 29 E-dur, 30 C-dur "Aleluja", 31 D-dur "Mit dem Hornsignal", 34 D-dur, 35 B-dur, 39 g-mol, 42 D-dur, 44 e-mol "Trauersinfonie", 45 fis-mol "Farewell", 46 B-dur, 49 f-mol "La Passione", 50 C-dur, 51 B-dur, 52 c-mol, 53 D-dur, 54 G-dur, 55 Es-dur, 57 D-dur, 59 A-dur, 63 C-dur "La Roxelane" 2 Versions, 69 C-dur "Laudon", 70 D-dur, 83 g-mol "La Poule", 86 D-dur, 87 A-dur "Paris No. 6", 89 F-dur, 90 C-dur, 91 Es-dur, 93 D-dur, 95 c-mol, 97 C-dur, 99 Es-dur.

HAYDN, Joseph: Godalni kvarteti: op. 1 št. 1-6, op. 2 št. 2-6, op. 3 št. 1-6, op. 17 št. 1-6, op. 64 št. 1-6, op. 71 št. 1-3, op. 74 št. 1-3, op. 76 št. 1-6.

MOZART, Wolfgang Amadeus: Die Entfuehrung aus dem Serail K 384.

SCHUBERT, Franz: Godalni kvarteti: Es-dur D 87, B-dur D 112, g-mol D 173, E-dur D 353, a-mol D 804, G-dur D 887, Quartettsatz c-mol D 703.

STRAVINSKI, Igor: Concerto en re for violin and orchestra.

STRAUSS, Richard: Symphonia domestica op. 53.

ŠOSTAKOVIČ, Dmitrij: Godalni kvarteti št. 1-8.

WAGNER, Richard: Tristan und Isolde.

druge založbe:

BERG, Alban; Lulu. I. & II. Akt. Klavierauszug. Wien, UE 1964.

BERG, Alban: Lulu. III. Akt. Klavierauszug. Wien, UE 1964.

BRITTEN, Benjamin: Peter Grimes op. 33. London, Boosey & Hawkes 1945.

DEBUSSY, Claude: Pelleas et Melisande. Paris, Durand 1907.

JANAČEK, Leoš: Z mrtveho domu. Klavierauszug. Wien, UE 1958.

STRAUSS, Richard: Elektra op. 58. London, Boosey & Hawkes 1943.

Video kasete:

BEETHOVEN, Ludwig van: Fidelio. Neill Archer, Marie McLaughlin, Robert Lloyd, Gabriela Benačkova (e.a.), The Royal Opera Chorus & The Orchestra of the Royal Opera House, Conductor Christoph von Dohnany. Virgin classics VVD 951, RMA 1993.

HAENDEL, Georg Friedrich: Giulio Cesare. Jeffrey Gall, Herman Hildebrand, Mary Westbrook-Geha (e.a.), Saechsische Staatskapelle Dresden, Craig Smith, Directed by Peter Sellars. London, DECCA 071 408-3, 1992.

MOZART, Wolfgang Amadeus: Cosi fan tutte. Ann Cristine Biel, Maria Hoeglind, Lars Tibell (e.a.), Chorus and Orchestra of the Drottningholm Court theatre, Conductor Arnold Destman, Director Willy Decker. VVD 475, RMA 1984.

MOZART, Wolfgang Amadeus: Don Giovanni. Haakan Hagegaard, Bengt Roundgren, Helena Doese, Goesta Winbergh (e.a.), The Drottningholm Court theatre baroque orchestra, Conductor Arnold Oestman. VVD 342, RMA 1987.

MOZART, Wolfgang Amadeus: Die Entfuehrung aus dem Serail. Aga Winska, Elisabeth Hellstroem, Richard Croft (e.a.) The Drottningholm court theater orchestra, conductor Arnold Oestman. London, Virgin classics VVD 848, RMA 1991.

MOZART, Wolfgang Amadeus: Idomeneo. Philip Langridge, Yvonne Kenny, Carol Vanes (e.a.), Glyndebourne Festival Opera, Conductor Bernad Haitink. Castle opera CVI 2019. Glyndbourne Productions 1983.

MOZART, Wolfgang Amadeus: Le nozze di Figaro. Per-Arne Wahlgren, Mikael Samuelsson, Erik Saeden (e.a.), The Drottningholm Court theatre baroque orchestra, dir. Arnold Oestman. RMA, Virgin classics VVD 389. 1981.

Izbrala Darja Frelih

V glasbeni zbirki Narodne in univerzitetne knjižnice

Knjige:

BARBO, Matjaž. Slovenska glasbena zavest. Ljubljana, ZKOS, Znanstveni inštitut Filozofske fakultete 1994. (Umetnost in kultura).

BENESTAD, Finn & Dag SCHJELDERUP-EBBE. Edvard Grieg. Chamber music. Nationalism – Universality – Individuality. Oslo, Scandinavian University Press 1993.

BUJIĆ, Bojan. Music in European thought 1851-1912. Cambridge <etc.>, Cambridge University Press 1988. (Cambridge readings in the literature of music).

CARL Philipp Emanuel Bach im Spiegel seiner Zeit. Die Dokumentensammlung Johann Jacob Heinrich Westphals. Herausgegeben und kommentiert von Ernst Suchalla. Hildesheim <etc.>, G. Olms Verlag 1993. (Studien und Materialien zur Musikwissenschaft, 8).

CLINKSCALE, Martha Novak. Makers of the piano 1700-1820. Oxford, Oxford University Press 1993.

CZERNY, Carl. Von dem Vortrage (1839). Dritter Teil aus Vollständige theoretisch-practische Pianoforte-Schule op. 500. Faksimile-Ausgabe. Wiesbaden, Breitkopf & Härtel 1991.

ENCYCLOPEDIA of music in Canada. Edited by Helmut Kallmann, Gilles Potvin, Kenneth Winters. Second edition. Toronto <etc.>, University of Toronto Press 1992.

FEIL, Arnold. Metzler Musik Chronik vom frühen Mittelalter bis zur Gegenwart. Stuttgart <etc.>, J.B. Metzler 1993.

FRANZ Lehár. Thematischer Index. London, Glocken Verlag 1985.

GIANTURCO, Carolyn & Eleanor McCRICKARD. Alessandro Stradella (1639-1682). A thematic catalogue of his compositions. Stuyvesant (NY), Pendragon Press 1991. (Thematic catalogue series, 16).

KILPELÄINEN, Kari. The Jean Sibelius musical manuscripts at Helsinki University Library. A complete catalogue. Wiesbaden <etc.>, Britkopf & Härtel 1991.

KOTER, Darja. Glasbila na ptujskem gradu. Instrumentarij salonov ter meščanskih in plemiških kapel. Ptuj, Pokrajinski muzej 1994.

LEUCHTMANN, Horst. Dictionary of terms in music. English – German, German – English. 4th revised and enlarged edition. München <etc.>, K.G. Saur 1992.

MANTUANIJEV zbornik. Simpozij ob 60. obletnici smrti. Uredil Edo Škulj. Ljubljana, Družina – Cerkveni glasbenik 1994.

MEHEGAN, John. Jazz improvisation. 1, Tonal and rhythmic principles. Preface by Leonard Bernstein. Revised and enlarged edition. New York <etc.>, Watson-Guptill Publications, Amsco Publication 1984.

MEHEGAN, John. Jazz improvisation. 2, Jazz rhythm and the improvised line. Preface by Harold Arlen. New York <etc.>, Watson-Guptill Publications, Amsco Publication 1962.

MEHEGAN, John. Jazz improvisation. 3, Swing and early progressive piano styles. Preface by Horace Silver. New York <etc.>, Watson-Guptill Publications, Amsco Publication 1964.

MOZART-BIBLIOGRAPHIE 1986-1991 mit Nachträgen zur Mozart-Bibliographie bis 1985. Zusammengestellt von Rudolph Angermüller und Johanna Senigl. Kassel <etc.>, Bärenreiter 1992.

PÂRIS, Alain. Lexikon der Interpreten klassischer Musik im 20. Jahrhundert. Munchen, Deutscher Taschenbuch Verlag; Kassel, Bärenreiter 1992.

RILM abstracts of music literature XXIII (1989). Indexes to the abstracts. New York, RILM 1993.

RILM abstracts of music literature XXIV/Abstracts (1990). New York, RILM 1994.

RUHNKE, Martin. Georg Philipp Telemann. Thematisch-Systematisches Verzeichnis seiner Werke. Telemann-Werkverzeichnis (TWV). Instrumentalwerke, Band 1. Kassel <etc.>, Bärenreiter 1984. (Musikalische Werke. Supplement).

SCHERING, Arnold. Tabellen zur Musikgeschichte. Ein Hilfsbuch beim Studium der Musikgeschichte. 7. Auflage. Wiesbaden <etc.>, Breitkopf & Härtel 1992.

STRAUß-Elementar-Verzeichnis (SEV). Thematisch-Bibliographischer Katalog der Werke von Johann Straus (Sohn). Herausgegeben vom Wiener Insitut für Straus-Forschung. Tutzing, Hans Schneider 1990-1992. (Schriftenreiche zur Musik, Bd. 6, Tb. A, Lief. 1-4). 4 zv.

ŠKULJ, Edo. Kazalo slovenskih glasbenih revij. Naši zbori 44/1992, 6.

Muzikalije:

BACH, Johann Sebastian. Ratswahlkantaten II. Kassel <etc.>, Bärenreiter 1994. (Neue Ausgabe sämtlicher Werke, I/32.2).

BENDA, Jiři Antonín. Medea. Melodram. Na slova Friedricha Wilhelma Gottera. Praha, Supraphon 1976. (Musica Antiqua Bohemica, II/8).

BENDA, Jiři Antonín. Sinfonie 10-12. Parte 4. Praha, Státní hudbení vydavatelství 1966. (Musica Antiqua Bohemica, <I>/68).

BERG, Alban. Lulu, Oper nach Frank Wedekinds Tragödien "Erdgeist" und "Büchse der Pandora". <Wien>, Universal Edition cop. 1985.

BIZET, Georges. Carmen in full score. New York, Dover Publications 1989.

BRIXI, František Xaver. Missa integra. Praha, Editio Supraphon 1971. (Musica Antiqua Bohemica, II/6).

CAMPANUS-Vodňanský, Jan. Carmina festiva. Praha, Editio Supraphon 1978. (Musica Antiqua Bohemica, II/9).

CARMINA carissima. Cantica selecta bohemica saeculi XVI. Praha, Supraphon 1984. (Musica Antiqua Bohemica, II/11).

DUSÍK, Jan Ladislav. Sonate I-VII <per> piano. Vol. 1. Praha, Editio Supraphon 1984. (Musica Antiqua Bohemica, <I>/46).

DUSÍK, Jan Ladislav. Sonate VIII-XVI <per> piano solo. Vol. 2. Praha, Editio Supraphon 1983. (Musica Antiqua Bohemica, <I>/53).

DUSÍK, Jan Ladislav. Sonate XVII-XXIII <etc.> piano. Vol. 3. Praha, Statni hudebni vydavatelstvi 1967. (Musica Antiqua Bohemica, <I>/59).

EARLY english keyboard music. An anthology. Edited by Howard Ferguson. Oxford <etc.>, Oxford University Press 1989.

FILS, Antonín. Sei sinfonie per orchestra, Op. 2. Praha, Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění 1960. (Musica Antiqua Bohemica, <I>/44).

GABRIELI, Andrea. Le composizioni vocali di Andrea Gabrieli in intavolature per tastiera e liuto. Tomo I. Milano, Ricordi 1993. (Edizione nazionale delle opere di Andrea Gabrieli, 17).

HAYDN, Joseph. Stabat mater 1767. München, G. Henle Verlag 1993. (Joseph Haydn Werke, XXII/1).

LISZT, Franz. Neue Ausgabe sämtlicher Werke. Budapest, Editio Musica 1970-. 22 zv.

MAŠEK, Václav Vincenc. Serenada in Dis per 2 oboi, 2 clarinetti, 2 corni e 2 fagotti. Praha, Editio Supraphon 1984. (Musica Antiqua Bohemica, <I>/81).

MOZART, Wolfgang Amadeus. Don Giovanni in full score. New York, Dover Publications 1974.

MOZART, Wolfgang Amadeus. Werke zweifalhafter Echtheit. Vergelegt von Franz Giegling, Wolfgang Plath und Wolfgang Rehm. Kassel <etc.>, Bärenreiter 1993. (Neue Ausgabe sämtlicher Werk, X/29/2).

POŠ, Izak. Paduana und Gagliarda "Echo" zu 5 Stimmen. Zürich, Musikhaus Pan AG 1980. (Fontana di musica. Musik alter Meister, 1).

PUCCINI, Giacomo. La Bohème in full score. New York, Dover Publications 1987.

PUCCINI, Giacomo. Madama Butterfly in full score. New York, Dover Publications 1990.

RANČIGAJ, Ljubo. Tre composizioni in modo classico per pianoforte. Ljubljana, Društvo slovenskih skladateljev 1993. (Edicije Društva slovenskih skladateljev, 1354).

REJCHA, Antonín. Tre quartetti per flauto, violino, viola e violoncello, op. 98. Praha, Státní hudební vydavatelstvií 1964. (Musica Antiqua Bohemica, <I>/65).

RUSSISCHE Klaviermusik um 1920. Herausgegeben von Nivoali Koptschewski. Frankfurt <etc.>, C.F. Peters <s. a.>.

SATIE, Erik. Klavierwerke. Leipzig, Edition Peters <s. a.>. 2 zv.

SKRBJABIN, Aleksandr. Ausgewählte Klavierwerke. 1, Etüden. Franfkurt <etc.>, C.F. Peters <s. a.>.

SKRBJABIN, Aleksandr. Ausgewählte Klavierwerke. 2, Préludes, poèmes und andere Stucke. Frankfurt <etc.>, C.F. Peters <s. a.>.

SKRBJABIN, Aleksandr. Ausgewählte Klavierwerke. 4, Mazurken. Franfkurt <etc.>, C.F. Peters <s. a.>.

SKRBJABIN, Aleksandr. Ausgewählte Klavierwerke. 5, Sonaten Nr. 1-5. Frankfurt <etc.>, C.F. Peters <s. a.>.

SKRBJABIN, Aleksandr. Ausgewählte Klavierwerke. 6, Sonaten Nr. 6-10. Frankfurt <etc.>, C.F. Peters <s. a.>.

SREBOTNJAK, Alojz. Rapsodica za godalni orkester. Ljubljana, Društvo slovenskih skladateljev 1993. (Edicije Društva slovenskih skladateljev, <1228>).

ŠTĚPÁN, Josef Antonín. Composizioni per piano. Vol. 2. Praha, Bratislava, Editio Supraphon 1968. (Musica Antiqua Bohemica <I>/70).

STIBILJ, Milan. Assimilation für Violine solo. Kassel <etc.>, Bärenreiter 1966.

STOCKHAUSEN, Karlheinz. Telemusik für den 5-kanalige Magnetophon Nr. 20 <Wien>, Universal Edition 1969.

ŠTUHEC, Igor. Des sängers Klage für Tenor und Klavier. Ljubljana, Društvo slovenskih skladateljev <1994>. (Edicije Društva slovenskih skladateljev, 1353).

TOMANIČ, Angela. Šola za orgle. 2. Ljubljana, samozaložba 1993.

TUMA, František Ignác Antonín. Composizioni strumentali. Praha, Editio Supraphon 1967. (Musica Antiqua Bohemica, <I>/69).

VERDI, Giuseppe. Aïda in dull score. New York, Dover Publications 1989.

VERDI, Giuseppe. Rigoletto in full Score. New York, Dover Publications 1992.

VERDI, Giuseppe. Il trovatore. Chicago <etc.>, The University of Chicago Press, Ricordi 1992. (The works of Giuseppe Verdi, I/18A).

VORÍŠEK, Jan Václav Hugo. 12 rhapshodies pour le pianoforte, ouvre 1. Cahier 1, Rhapsodies 1-6. Praha, Editio Supraphon 1978. (Musica Antiqua Bohemica, <I>/78).

WAGNER, Richard. Kompositionen für das Theater. Mainz, B. Schott's Söhne 1994. (Sämtliche Werke, 15).

WAGNER, Richard. Tristan und Isolde. Handlung in drei Aufzügen, WWW 90. Dritter Aufzug. Mainz, B. Schott's Söhne 1993. (Sämtliche Werke, XV/4).

ZACH, Jan. Sonata à tre stromenti. Praha, Editio Supraphon 1972. (Musica Antiqua Bohemica, <I>/9).

ZELENKA, Jan Dismas. Composizioni per orchestra. Vol. 1. Praha, Supraphon 1988. (Musica Antiqua Bohemica, <I>/61).

ZELENKA, Jan Dismas. Lamentationes Jeremiae Prophetae. Praha, Editio Suprapton 1984. (Musica Antiqua Bohemica, II/4).

ZELENKA, Jan Dismas. Sub olea pacis et palma virtutis. Melodrama de Sancto Wenceslao (1723). Praha, Supraphon 1987. (Musica Antiqua Bohemica, II/12).

Kritična poročila:

BACH, Johann Sebastian. Kantaten zum 5. und 6. Sonntag nach Trinitatis. Kritische Bericht von Reinmar Emans. Kassel <etc.>, Bärenreiter 1993. (Neue Ausgabe sämtlicher Werke, I/17.2).

BEETHOVEN, Ludwig van. Werke für Violine und Orchester. Kritischer Bericht. Nach einem Manuskript von Shin Augustinus Kojima. Herausgegeben von Ernst Herttrich. München, G. Henle Verlag 1994. (Beethoven Werke, III/4).

VERDI, Giuseppe. Il trovatore. Critical commentary. Edited by David Lawton. Chicago <etc.>, The University of Chicago Press, Ricordi 1993. (The works of Giuseppe Verdi, I/18A).

CD – plošče:

AJDIČ, Alojz. Nekje v srcu. – FRANCK, César. Simfonija v d-molu. Orkester Slovenske filharmonije; Pierre-Dominique Ponnelle. Ljubljana, Slovenska filhamronija 1994. SF 994011

ARNOLD, Stanko. Stanko Arnold trobenta, Ljerka Očić-Turkulin orgle. Ljubljana, Založba kaset in plošč RTV Slovenija, 1993. (Vrhunski slovenski solisti). DD 0111

BACH, Johann Sebastian. Complete works for flute and harpsichord. Irena Grafenauer, flute; Brigitte Engelhard, harpsichord; Jörg Baumann, cello. <S. l.>, Philips p 1993. 434 996-2

BEETHOVEN, Ludwig van. Friedrich Gulda spielt Beethoven sämtliche Klaviersonaten. <S. l.>, Amadeo 1968. 415 193-2

BEETHOVEN, Ludwig van. Die Streichtrios. Anne-Sophie Mutter, Violine; Bruno Giuranna, Viola; Mstislav Rostropovich, Violoncello. Hamburg, Deutsche Grammophon, 1989. 427 687-2

BEETHOVEN, Ludwig van. The violin sonatas. Itzhak Perlman, violin; Vladimir Ashkenazy, piano. London, Decca 1988. 421 453-2

BORDESHOLMER Marienklange, 1475 oder 1476. Sequentia; Barbara Thornton & Benjamin Bagby. Freiburg, Deutsche Harmonia mundi, 1993. 05472 77280 2

BOYCE, William. 8 symphonies. The English Concert; Trevor Pinnock. Hamburg, Archiv Produktion 1987. 419 631-2

CAVALIERI, Emilio de'. Rappresentazione di anima e di corpo. Geistliche Oper. Text Agostino Manni. – CARISSIMI, Giacomo. Dives malus. Historia divitis. Oratorium für Soli, Chor, Streicher und Basso continuo. Text anon., nach Lukas XVI, 19-31. Leitung Hans-Martin Linde. <S. l.>, EMI 1990. CMS 7 63421 2

CAVALLI, Francesco. La Calisto. Libretto Giovanni Faustini. Glyndebourne Festival Opera Chorus; London Philharmonic Orchestra; Raymond Leppard. London, Decca 1993. 436 216-2

CIMAROSA, Domenico. Requiem. Choeur du festival de Montreux; Orchestre de chambre de Lausanne; Vittorio Negri. <S. l.>, Philips 1988. (Baroque classics). 422 489-2

DEBUSSY, Claude. Préludes. Krystian Zimerman, piano. Hamburg, Deutsche Grammophon 1994. 435 773-2

DONNERSÖHNE. Gesange für den heiligen Jakobus aus dem Codex Calixtinus, Santiago de Compostela, 12. Jahrhundert. Sequentia; Benjamin Bagby & Barbara Thornton. Freiburg, Deutsche Harmonia mundi 1992. (Vox Iberica, 1) RD 77199

DOWLAND, John. First booke of songes. The Consort of Musicke; Anthony Rooley. London, Decca 1989. (Editions de L'oiseau-lyre. Florilegium). 421 653-2

DOWLAND, John. Second booke of songs. The Consort of Musicke; Anthony Rooley. London, Decca 1990. (Editions de L'oiseau-lyre). 425 889-2

DOWLAND, John. The third booke of songs. The Consort of Musicke; Anthony Rooley. London, Decca 1991. (Editions de L'oiseau-lyre). 430 284-2

FAURÉ, Gabriel. The two piano quartets. The Ames Piano Quartet. Troy (NY), Dorian Recordings 1991. (Exclusively digital). DOR-90144

FIOCCO, Joseph Hector. Pieces de clavecin. Ton Koopman, clavecin. <S. l.>, Astrée, 1979, 1989. E 7731

FRIEDRICH II. 3 Flötenkonzerte. Kurt Redel, flute; Orchestra Pro arte of Munich; conducted by Kurt Redel. <S. l.>, Philips 1989. (Baroque classics). 426 083-2

GESAULDO, Carlo. Fifth book of madrigals. The Consort of Musicke; Anthony Rooley. London, Decca 1991. (Editions de L'oiseau-lyre). 410 128-2

GLAZUNOV, Aleksander. The seasons, op. 67, ballet in one act and four scenes. Concerto in A minor for violin and orchestra, op. 82. Oscar Shumsky, Violin; Scottish National Orchestra; Neeme Järvi. Colchester, Chandos Records, p 1988. CHAN 8596

GREGORIAN chant. Coro de monjes de la Abadía de Montserrat, Benediktinerabtei Münsterschwarzach; Gregori Estrada (1), Godehard Joppich (2). Hamburg, Archiv Produktion 1974, 1982. 437 071-2

HÄNDEL, Georg Friedrich. Athalia. Choir of New College, Oxford; The Academy of Ancient Music; Christopher Hogwood. London, Decca 1986. (L'oiseau-lyre. Florilegium). 417 126-2

HÄNDEL, Georg Friedrich. Jephta. Oratorio in three acts. Text Thomas Morell. Monteverdi Choir; English Baroque Soloists; John Eliot Gardiner. <S. l.>, Philips 1989. 422 351-2

HÄNDEL, Georg Friedrich. Esther. Westminster Cathedral Boys Choir; Chorus and Orchestra of the Academy of Ancient Music; Christopher Hogwood. London, Decca 1985. (L'oiseau-lyre. Florilegium). 414 423-2

HÄNDEL, Georg Friedrich & Wolfgang Amadeus MOZART. Le Messie, K. 572. Lyn Dawson, Bernanda Fink, Hans Peter Graf, Chris de Moor, Stephen Varcoe; Choeur de Chambre de Namur; La Grande Écurie et la Chambre du Roy; Jean-Claude Malgoire. <S. l.>, Astée 1993. E 8509

HÄNDEL, Georg Friedrich. Orlando. The Academy of Ancient Music; Christopher Hogwood. London, Decca 1991. (L'oiseau-lyre). 430 845-2

HÄNDEL, Georg Friedrich. Ottone, Re di Germania, HWV 15. Freiburger Barockorchester; Nicholas McGegan. <S. l.>, Harmonia mundi France 1993. 907073.75

HÄNDEL, Georg Friedrich. Rodelinda, Regina de' Langobardi. Opera in three acts, HWV 19. Text by Nicola Francesco Haym after a libretto by Antonio Salvi. La Stagione Frankfurt; Michael Schneider. Freiburg, Deutsche Harmonia mundi 1991. RD 77192

HÄNDEL, Georg Friedrich. Saul. Oratorio in three acts. Libretto Charles Jennens. Monteverdi Choir; English Baroque Soloists; John Eliot Gardiner. <S. l.>, Philips 1991. 426 265-2

HÄNDEL, Georg Friedrich. Semele, HWV 58. Libretto after William Congreve. Ambrosian Opera Chorus; English Chamber Orchestra; John Nelson. Hamburg, Deutsche Grammophon 1993. 435 782-2

HÄNDEL, Georg Friedrich. Solomon. Oratorio in three acts. Monteverdi Choir; English Baroque soloist; John Eliot Gardiner. <S. l.>, Philips 1985. 412 612-2

JANÁČEK, Leoš. The cunning little vixen. Wiener Staatsopernchor; Bratislava Children's Choir; Wiener Philharmoniker; Charles Mackerras. London, Decca 1982. 417 129-2. – Vsebuje tudi: The cunning little vixen orchestral suite I & II.

JANÁČEK, Leoš.From the house of the dead. Libretto by the composer, based on Memoirs from the house of dead by Fyodor Mikhailovich Dostoyevsy. Wiener Staatsopernchor; Wiener Philharmoniker; Charles Mackerras. London, Decca 1991. 430 375-2. – Vsebuje tudi: Youth for wind sextet. Children's rhymes for chamber choir and ten instruments.

JANÁČEK, Leoš. Káťa Kabanová. Libretto by Vincenc Červinka, based on Ostrovsky's The storm. Wiener Staatsopernchor; Wiener Philharmoniker; Charles Mackerras. London, Decca 1989. 421 852-2. – Vsebuje tudi: Capriccio for piano (left hand) and wind instruments. Concertino for piano and chamber ensemble.

JANÁČEK, Leoš.Věc Makropulos. Libretto by the composer, based on the play by Karel Čapek. Wiener Staatsopernchor; Wiener Philharmoniker; Charles Mackerras. London, Decca 1991. 430 372-2. – Vsebuje tudi: Lachian dances.

JOSQUIN Deprez. Missa Pange lingua. Ensemble Clément Janequin; Ensemble Organum; Marcel Pérès. Arles, Harmonia mundi France 1986. HMC 901239

KACJAN, Aleš. Aleš Kacjan, flavta, Bojan Gorišek, klavir. Ljubljana, Založba kaset in plošč RTV Slovenija, <1994>. DD 0133

KOMORNI zbor Ave. Škrinja orehova. Slovenske ljudske v priredbah za zbor. Dirigent Andraž Hauptman. Celje, Mohorjeva družba 1994. MDC CD 002

LEBIČ, Lojze. Queensland music za simfonični orkester. Simponija z orglami. Atelje III za violočelo in magnetofonski trak. Tone Potočnik, orgle; Ciril Škerjanec, violončelo; Simfoniki RTV Slovenija; Anton Nanut. Ljubljana, Založba kaset in plošč RTV Slovenija <1994>. DD 0144

LISZT, Franz. Hungarian rhapsodies. Misha Dichter, piano. <S. l.>, Philips 1987. 416 463-2

LULLY, Jean-Baptiste. Armide. Tragédie lyrique en cinq actes et un prologue. Sur un livret de Philippe Quinault; Collegium vocale; La Chapelle Royale; Philippe Herrewehge. Arles, Harmonia mundi France 1993. HMC 901456.57

MAHLER, Gustav. Das Lied von der Erde. Marjana Lipovšek. Thomas Moser; Royal Concertgebouw Orchestra; Georg Solti. London, Decca 1993. 440 314-2

MAHLER, Gustav. Simfonija št. 1 v D-duru. Orkester Slovenske filharmonije; Marc Albrecht. Ljubljana, Slovenska filharmonija 1994. SF 994009

MAHLER, Gustav. Simfonija št. 5 v cis-molu. Orkester Slovenske filharmonije; Milan Horvat. Ljubljana, Slovenska filharmonija 1994. SF 994009

MALEC, Ivo. Attacca, concerto pour percussion solo et bande magnétique. Weekend pour bande magnétique seule, 3ème et 4ème mouvements. Lumina pour douze cordes et bande magnétique. Gam(m)es pour grand orchestre et deux chefs. Jean Geoffroy, percussion (1); Ensemble 2e2m (3); Orchestre de la RTV de Ljubljana (4); Samo Hubad, Ivo Malec, diretion. Paris, Salabert 1989. SCD 8901

MIHEVC, Marko. In signo tauri. Miracula. Equi. – MIHEVEC, Jurij. Vilinsko dete, uvertura. Orkester Slovenske filharmonije; Uroš Lajovic, Marko Letonja. Ljubljana, Slovenska filharmonija 1994. SF 994008

MONTE, Philippe de. Geistliche und weltliche Werke. The Hilliard Ensemble; Kees Boeke Consort. Köln, EMI 1990. CDM 7 63428 2

MONTEVERDI, Claudio. Quarto libro dei madrigali, 1605 The Consort of Musicke; Anthony Rooley. London, Decca 1986. (Editions de L'oiseau-lyre. Florilegium). 414 148-2

MONTEVERDI, Claudio. Quarto libro dei madrigali. The Consort of Musicke; Anthony Rooley. London, Decca 1989. (Editions de L'oiseau-lyre. Florilegium). 410 291-2

MONTEVERDI, Claudio. Concerto Vocale; René Jacobs. Arles, Harmonia mundi France 1984. HMC 901129

PAGANINI, Nicolò. The comlete trios for strings and guitar. Dora Bratchkova, Götz Hartmann, violins; Antonello Farulli, viola; Andrea Noferini, cello; Adriano Sebastiani, guitar. <S. l.>, Dynamic 1993. CDS 76

PAGANINI, Nicolò. <The 15 quartets for strings and guitar. Vol. 2>. Quartetto Paganini. <S.l.>, Dynamic 1994. CDS 46

PAGANINI, Nicolò. The 15 quartets for strings and guitar. Vol. 4. Quartetto Paganini. 1st complete ed. <S. l.>, Dynamic 1993. CDS 98

PEROTINUS. Perotin. The Hilliard Ensemble. München, ECM Records 1989. (ECM New Series). 837 751-2

PIHALNI kvintet RTV Slovenija. Pihalni kvintet RTV Slovenija. Ljubljana, Pihalni kvintet RTV Slovenija 1994. PK 001

PROKOFJEV, Sergej. Sonate für Violine und Klavier Nr. 1, op. 80. Sonate für Violine und Klavier Nr. 2, op. 94a. Shlomo Mintz, Violine; Yefim Bronfman, Piano. Hamburg, Deutsche Grammophon 1988. 423 575-2

RAHMANINOV, Sergej. Lieder und Romanzen. Ana Pusar, sopran; Thomas Hans, piano. München, Orfeo 1944. C 340 941 A

ROSSI, Luigi. Oratorio per la settimana santa. Un peccator pentito. Libretto Giulio Cesare Raggioli (1); poesia del Giovanni Lotti (2). Les Arts Florissants; William Christie. Arles, Harmonia mundi France 1989. HMC 901297

EL SABIO. Gesänge für König Alfonso X. (den Gelehrten) von Kastilien und León (1221-1284). Sequentia; Barbara Thornton, Benjamin Bagby. Freiburg, Deutsche Harmonia mundi, 1992. (Vox Iberica, 3). 05472 77173 2

SCHÜTZ, Heinrich. Petits concerts spirituels & Symphoniae sacrae. Concerto vocale. Arles, Hamornia mundi France 1982. HMC 901097

SCHÜTZ, Heinrich. Il primo libro de madrigali, Venezia 1611. The Consort of Musicke; Anthony Rooley. Freiburg, Deutsche Harmonia mundi 1990. (Editio classica). GD 77118

SCHÜTZ, Heinrich. Die sieben Worte Jesu Christi am Kreuz, SWV 478. Ensemble Clément Janequin; Les Saqueboutiers de Toulouse. Arles, Harmonia mundi France 1987. HMC 901255. – Vsebuje tudi: Magnificat, SWV 468. Erbarm dich mein, o Harre Gott, SEV 447. Quemadmodum desiderat, SWV 336. Anima mea, SWV 263. Adjuro vos, SWV 264. Ach Herr, du Schöpfer aller Ding, SWV 450. Meine Seele erhebt den Herre SWV 344. Die mit Tränen säen, SWV 42.

SLOWIND. Slowind. Ljubljana, Založba kaset in plošč RTV Slovenija, <1994>. DD 0148

STRAUSS, Johann ml. Die Fledermaus. New Year concert. Wiener Philharmoniker; Clemens Krauss. London, Decca 1992. (Historic). 425 990-2

ŠKERJANC, Lucijan Marija. Simfonija št. 4 v H-duru (za godala). – MENDELSSOHN-BARTHOLDY, Felix. Simfonija št. 3 v a-molu, op. 56, Škotska. Orkester Slovenske filharmonije; En Shao. Ljubljana, Slovenska filharmonija 1994. SF 994011

ŠOSTAKOVIČ, Dimitrij. Sonata for violoncello and piano in D minor, op. 40. Moderato for violoncello and piano. – PROKOFJEV, Sergej. Sonata for violoncello and piano in C major, op. 119. Lynn Harrell, cello; Vladimir Ashkenazy, piano. London, Decca 1989. 421 774-2

TELEMANN, Georg Philipp. Der getreue Music-Meister. Camerata Köln. Freiburg, Deutsche Harmonia mundi 1992. RD 77239

TROUVÈRES. Höfische Liebeslieder aus Nordfrankreich um 1175-1300. Sequentia; Barbara Thornton, Benjamin Bagby. Freiburg, Deutsche Harmonia mundi 1984, 1990. RD 77155

URŠIČ, Pavla. Pavla Uršič, harfa. Recital. Ljubljana, Helidon 1993. 6.711629

VERDI, Giuseppe. Messa da Requiem. Quattro pezzi sacri. Cheryl Studer, Marjana Lipovšek, Jose Carreras, Ruggero Raimondi; Konzertvereinigung Wiener Staatsopernchor; Wiener Philharmoniker; Claudio Abbado. Hamburg, Deutsche Grammophon, 1991, 1993. 435 884-2

VITRY, Philippe de. Motets & chansons. Sequentia; Benjamin Bagby & Barbara Thornton. Freiburg, Deutsche Harmonia mundi 1991. RD 77095

WEILL, Kurt. Die sieben Todsünden. Chansons. Brigitte Fassbaender, Karl-Heinz Brandt, Hans Sojer, Hidenori Komatsu, Ivan Urbas; Radio-Philharmonie Hannover des NDR; Cord Garben. Arles, Harmonia Mundi France 1993. HMC 901420

Izbral Zoran Krstulović

Bilten SMD - Izdaja Slovensko muzikološko društvo v Ljubljani
Tisk Planprint, Ljubljana
Ljubljana 1994